

CON ONG

SỐ 162

12 TRANG 20 TI

TUẦN LỄ TỪ 6-5

ĐẾN 13-5-1971

tuần báo trào phúng đối lập

(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

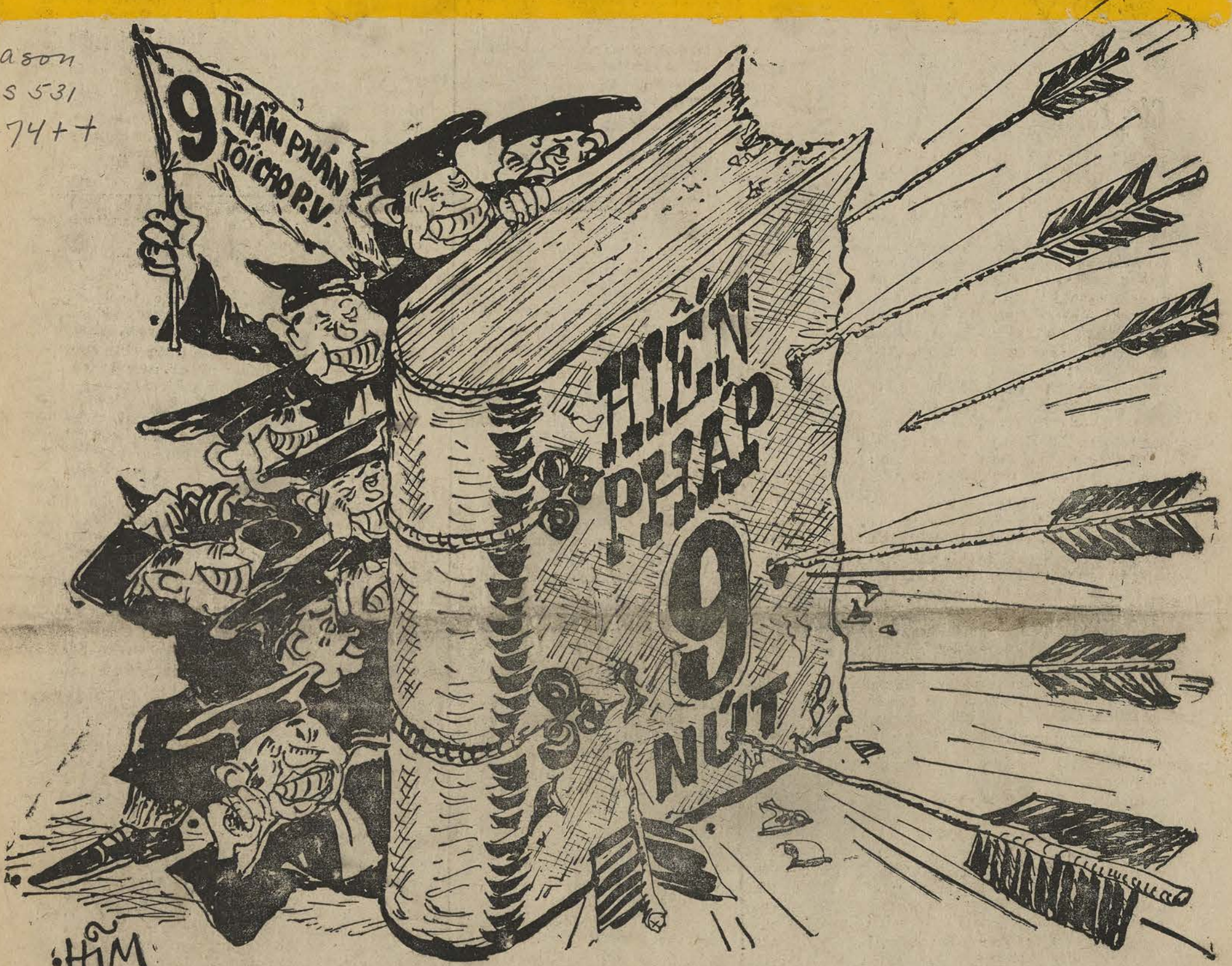
Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH

— Đầu bếp : MINH VÕ —

Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH

— ÓNG NÓI : 93801

Wason
Ds 531
C74++

ẢNH HƯỞNG DÂY CHUYỀN

Dư luận ngày càng bàn tán sôi nổi và lo sợ cho sự tồn vong của chế độ, vì bản án của Tối Cao Pháp Viện ngày 20-4-71.

Hậu quả trực tiếp của bản án trên, là không thể bầu thêm 6 thẩm phán vào TCPV cho đủ

số 15 người như luật định.

Hậu quả thứ nhì, là do bản án trên, người ta tìm ra rằng 9 thẩm phán hiện tại của TCPV cũng được chọn lựa một cách vi hiến, vì chỉ được chọn trên một danh sách 24 người, thay vì 30 người như điều 80 hiến pháp quy định.

Việc bầu thêm hay không bầu thêm 6 thẩm phán vào TCPV, tự nó không quan trọng. Vì có thêm người, thì quyền lợi bị chia cho nhiều người hơn, nhưng công việc sẽ nhẹ đi, vì có nhiều người làm.

Quan trọng hơn cả là bản án ngày 20-4 của TCPV không phải chỉ có ảnh hưởng tới nội bộ

TCPV, mà gây ra một ảnh hưởng dây chuyền rất quan trọng, liên hệ trực tiếp tới các cơ chế hiến định khác của chế độ đệ nhị Cộng Hòa.

Tối Cao Pháp Viện là cái chân giữa trong ba chân của chế độ. Khi cái chân này bị lung lay, thì cả hai chân kia cũng lung lay luôn.

Ngoài ra, sự lung lay của cái chân giữa TCPV trong lúc này còn có một ảnh hưởng quan trọng đến cái chân hành pháp. Chỉ còn 5 tháng nữa, Tổng thống đương nhiệm mãn nhiệm kỳ, phải bầu lại Tổng Thống mới! Theo Hiến Pháp, Tổng

thống do bà mẹ nhân dân đẻ ra, và bà mẹ đỡ đẻ kiêm người chứng làm khai sanh, chính là Tối Cao Pháp Viện. Nay, chỉ còn mấy tháng nữa đã phải đỡ đẻ, mà bà mẹ kiêm người chứng bị trọng thương, thì vụ "đẻ Tổng thống" sắp tới làm sao có thể "mẹ tròn con vuông được", và Tổng thống nhiệm kỳ 2 có thể "khai sanh" hợp pháp hay hợp hiến được. Thiếu khai sanh hợp pháp, là "scon hoang", làm sao có uy tín?

Suốt 4 năm qua, hành pháp đã bị mang cái "mặc cảm" là chỉ đại diện cho thiểu số, mặc dầu mặc cảm này rất vô lý. Nếu bây giờ, vụ khủng hoảng

TCPV không được giải quyết mau lẹ, thì Tổng thống nhiệm kỳ hai lại bị một mặc cảm khác. Đó là mặc cảm vi hiến.

Cộng Sản Bắc Việt mới đây đã bầu lại Quốc Hội, và sắp bầu lại Chủ Tịch. Mặc dầu chỉ là những cuộc bầu cử bịp bợm, nhưng nếu Bắc Việt bầu cử mà Nam Việt hoãn bầu cử, đó là một điều không hay và nguy hiểm.

Các quý vị làm lớn đang ngự trong 3 cơ chế lập pháp, hành pháp và tư pháp nên dẹp tự ái và quyền lợi cá nhân, để cùng nhau lo cho sự tồn vong của chế độ.

Cửa thiền và chánh tri

Nhìn lại lịch sử VN từ 1963 tới nay, người ta không khỏi bùi ngùi. Những vị lãnh tụ Phật Giáo sau ngày 1-11 đã cho mình như những người có công vận động lịch sử, nên từ đó đã hiện ngang đứng ra nhận lãnh vai trò lịch sử. Không ai phủ nhận công cuộc vận động lịch sử vĩ đại này của quý vị cả. Nhất là hiện nay người ta được chứng kiến một sự thay đổi tận gốc rễ sự phân chia giai cấp trong xã hội. Thay vì quan niệm «Si Nòng Công Thương» như hồi xưa. Xã hội ngày nay đã được phân chia giai cấp qua một câu đồng dao: «Nhất tướng, nhì sư, tam cha, tứ điểm»

Bởi quan niệm mình là những người đang đóng vai trò lịch sử đối với sự tồn vong của đất nước, các bậc tu hành chốn thiền môn càng ngày càng nhảy xôm vào mọi sinh hoạt trong xã hội. Trườn ghẹo điển hình là hai vị thượng tọa Thích Tâm Châu và Thích Minh Thành đã òn ào tổ chức hội chợ Từ thiện tại VNQT, với hy vọng thu được sáu triệu cho vay lấy lời. Báo chí vừa mới loan tin hai phái đoàn VNQT và Ấn Quang đang dành nhau tư cách đại diện phát giáo Việt Nam để độc quyền nghênh đón phái đoàn Phật giáo Nhật Bản định ghé thăm VN...

Thấy các vị lãnh đạo tinh thần của mình còn nặng trĩu tham sân si ghê quá, nhiều Phật tử VN đã tỏ ra vô cùng ngán ngàm. Họ nhớ lại những hình ảnh đầm máu và nước mắt về sự tranh dành đoạt lợi, với dấu tích mấy phen đổi chủ trong vòng một tuần, diễn ra năm ngoái. Họ cũng chưa quên cảnh bàn thờ bày tượng Phật ở đường để hỗ trợ những mục tiêu chính trị năm 1965 của TT Thích Trí Quang. Tất cả những hình ảnh kể trên đã gây cho người Phật tử một ấn tượng thật đau xót. Ai cũng lo lắng, sợ rằng: «khi chánh tri bước vào cửa thiền thì Phật Pháp cũng phải khạc áo ra đi.»

Nhân mùa Phật Đản năm nay, toàn thể Phật tử VN ao ước những vị lãnh đạo tinh thần của mình nên giác ngộ, tự coi bản thân để quay về vai trò nghiên cứu Phật pháp, phổ độ chúng sinh. Từ 1963 tới nay các vị đã bày ra quá nhiều những cảnh nghịch hành với giáo lý Đức Phật trên đất nước này rồi. Tham Sân Si nếu chẳng phải là mối tội đầu thì cũng chính là gốc rễ của mọi tang thương đau khổ hiện nay.

Chúng tôi biết mọi cuộc CM đều khó khăn, và cuộc cách mạng bản thân lại càng khó khăn hơn nữa. Albert Einstein đã nói: «Phá vỡ một nhân nguyên tử còn dễ hơn phá vỡ một thành kiến.» Thưa quý vị, xét lại đoạn đường đã qua, điều chỉnh lại để tiến bước cần có tinh thần «vô chấp». Điều này, tuy khó khăn nhưng đâu phải là không thực hiện được?

Những chiếc máy chém

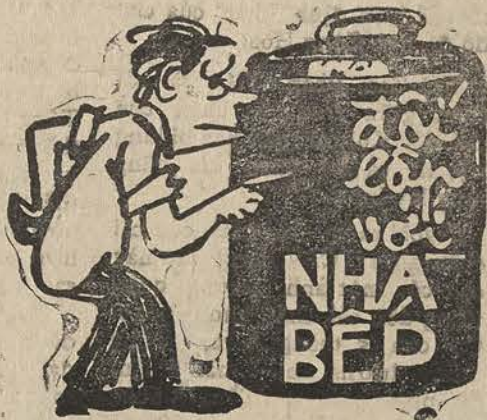
Tuần này, theo lời yêu cầu của 1 số khá đông quần nhân, công chức, người phụ trách «Đổi Lập với Nhà Bếp» xin mạn phép được mượn một phát đổi lập với các anh em lao động thuộc hai giới chuyên chở và bán-săng nhớt. Vấn đề được nêu ra ở đây là anh em đã chém đồng bào mình kỹ quá. Nhất là mấy ngày trước và sau lễ Lao Động.

Theo lời thuật lại của nhiều nạn nhân, người viết đã có cảm tưởng rằng các anh em hiện giờ đang biến thành những chiếc máy chém vô tri vô giác. Ngày hôm qua (2-5) chẳng hạn, lợi dụng đang có cuộc đình công của công nhân hãng Esso, nhiều trạm xăng ở Saigon thuộc hai hãng Shell và Caltex đã tự động lên giá tới 25 đồng một lít xăng (250/0). Theo sự quan sát của người viết, chính các anh em công nhân bán xăng đã tự mình sáng chế ra «chiếc máy chém» này với sự góp ý và khuyến khích của giới chủ trạm.

Một thí dụ khác về sự bóc lột của giới công nhân chuyên chở: Từ ngày 30/5 nhiều hành khách đi Taxi, xe Lam, xe đồ đã than trời như bọng, vì bị chém tới tăm mặt mũi. Một cuộc Taxi, tệ nhất bây giờ là 150đ thay vì 80 đồng như cách đây một tuần. Một vài hành khách thuật lại họ đã bị đuổi xuống xe sau khi bắt đầu đi được một quãng vì không đồng ý với cái giá cắt cò mà các cha nội lái taxi đã đưa ra.

Máy chém của các giới chạy xe đồ, xe lô cũng hoạt động dữ dội không kém. Nhiều du khách đi Vũng Tàu mấy ngày gần đây đã hoảng hồn vì giá vé tăng vọt một cách ngang xương. Ngày thường chỉ có 140đ, nay là 300đ. Xe lô có khi còn ăn tới 500đ một người.

Trước những hiện tượng «chém chết bỏ» kể trên bọn Con Ong cảm thấy đau lòng hết sức. Chúng tôi xin nói thật với các bạn thuộc 2 giới công nhân chuyên chở và bán xăng nhớt rằng: Những kẻ lãnh đủ những nhát dao tăng giá mới đây chắc chắn không phải là những bạn trưởng giả, trọc phú hoặc bọn tham quan ô lại sâu dân một nước... Sức mảy mà bọn chúng thêm nhòm tới phương tiện di chuyển của các bạn. Chỉ có những người anh em, còn đói khổ hơn các bạn nhiều, là quần nhân công chức mới vô tình trở thành những nạn nhân trực tiếp cho máy chém mà thôi. Nếu các bạn nghĩ rằng những người anh em, hiện đang phải cần tới những phương tiện di chuyển và xăng nhớt nhiều nhất này cũng là những thành phần đáng bị các bạn cắt cò, thì xin các bạn cứ việc tiếp tục tăng giá. Còn không, xin «trông» mặt mà hắt hình dong» cho các anh em quần nhân nhờ tí nhá. Bọn Con Ong trông chờ thiện chí của các bạn đây. Chúng tôi không bao giờ muốn phải «chích» các bạn cả.

đàn anh đổi lập với nhà nước đàn em đổi lập với nhà bếp

LÃO DƯƠNG

Thuốc khai quang

Thuốc khai quang vốn là một tác phẩm chiến tranh. Núi rừng, dù có xum xuê rậm rạp, nhưng nếu làm một phát khai quang, thì chẳng mấy lúc, núi rừng ấy cũng biến thành đồi trọc Bình Định. Chuyện về thuốc khai quang, thì dân làm báo khắp thế giới đều đã khai thác đến rách nát ra rồi.

Nhưng mới đây, một cô đào chiếu bóng cũng nổi máu phản chiến, làm một phát tuyên bố vung vít về thuốc khai quang, Cô đào Jane Fonda, ái nữ của tài tử Henry Fonda, có chồng là đạo diễn Roger Vadim, cô tuy là người Mỹ, nhưng từ ngày lấy chồng Tây, cô bèn có ngay một sự chê Mỹ. Mà muốn chê Mỹ, thì việc nói về chiến tranh, đã thành một thứ thời trang ăn khách. Cô nói về thuốc khai quang. Cô cho rằng, thuốc khai quang được dùng trên chiến trường Việt Nam không những làm chết cây, chết cối, rụng lá, tàn hoa, mà lại còn làm hại cho cơ thể con người.

Câu nói được thốt ra từ cửa miệng mỹ nhân, phải được coi như những lời vàng ngọc. Nhưng cái đó thì chỉ có chồng cô, là anh chàng đạo diễn Tây khùng kia, mới chịu đựng nổi. Còn về phần người ngoài, thì cần phải có một sự hỏi lại. Bởi vậy, chàng tài tử Charles Conrad, hiện đang là Nghị viên của Tiểu Bang California đã phản đối một cách mãnh liệt. Anh chàng còn dám mang thân ra làm vật thí nghiệm. Anh tình nguyện cởi hết đồ ra, đứng trong một căn phòng, cho thiên hạ phun thuốc khai quang lên người, để chứng tỏ rằng thuốc khai quang không tác dụng một ly ông cụ nào tới cơ thể con người. Anh chàng lại còn nổi máu hoạt kê, mời cô tài tử chiếu bóng ra tuyên bố vung vít này, cùng với anh, cởi đồ, làm một phát thí nghiệm cho vui.

Anh chàng này khôn thấy mẹ! Há chẳng biết danh từ khai quang nghĩa là gì sao?... Anh rú cô đào chiếu bóng này thí nghiệm, lỡ thuốc khai quang công hiệu, cứ làm cho những chỗ nào xum xuê rậm rạp là biến thành quang đãng, thì cô đào khả ái của chúng ta biến thành nhân thin, đung vào sẽ xui tận mạng. Chồng cô ta mà kiện thì anh biết đường nào chống đỡ.

Nếu anh muốn rú người để thí nghiệm cùng với anh cho đỡ buồn, Lão Dương sẵn sàng giới thiệu cho anh một người. Đó là bà dân biểu họ Kiều của xứ Giao Chỉ. Vì nếu thuốc khai quang, có linh nghiệm chăng nữa, cũng không ăn nhằm gì với bà «Lá đờ bằng hai bàn tay». Không những vậy, bà ta còn cảm ơn là đáng khác, vì như thế, bà đỡ mất công... cạo sửa.

Hát giữa Quê hương

Người bạn Duy Khánh của ta, có nhã ý mời đón một bữa hôm chủ nhật vừa rồi, để giới thiệu băng nhạc mới toanh vừa mới ra lò của ban nhạc Trường Sơn. Băng nhạc được chủ đề là Hát giữa Quê hương.

Ăn no, uống say, ngồi giữa hai nàng ca sĩ thật thơm là Mỹ Thể và Thanh Tuyên lại còn được nghe những tiếng hát tràn đầy mùi thơm lúa chín, của tháng giêng cỏ non, ngày chủ nhật vừa qua, ta thấy là một ngày chủ nhật đáng tiền nhất. Tiếc xong, Duy Khánh còn có nhã ý tặng ta băng nhạc ấy. Về nhà, nằm nghe lại, vẫn thấy còn ngáy ngất hương say.

Vậy viết vài giòng giới thiệu băng nhạc «Hát giữa quê hương», với độc giả thân mến của báo. Hãy vờ ngay kéo hết vì bạn ta chỉ phở biển hạn chế. Nghe hát giữa quê hương, để biết được rằng, chúng ta cũng còn có một quê hương...

Nguyên tác: **HỒ ÔNG**
Lời bàn: **KỶ LÃO** tiên sinh

(Kỳ 14)

(Vừa nghe dân biểu Lý Tường tiết lộ dân biểu Phan Xuân Huy đã... hiệp đàm bằng mồm, cả tòa án từ Chánh Án, bồi thẩm đoàn cho đến cử tọa đều nhốn nháo. Một số người giàu óc tưởng tượng đã nôn mửa vung vít cả Tòa).

CHÁNH ÁN: Thật dân biểu rõ khác! Mau đem bàn chải đánh răng với thuốc sát trùng cho nguyên cáo và bị cáo đánh răng súc miệng!

MỒ TÒA: Bầm ông Chánh Án, ở đây không sẵn bàn chải đánh răng. Chỉ có bàn chải rửa... toa lét. Dạ, dùng tạm có được không ạ?

CHÁNH ÁN: Cũng được! (Sau khi nguyên cáo và bị cáo đã làm vệ sinh mồm miệng, Tòa lại tiếp tục xử).

CHÁNH ÁN: Truyền bị cáo và nguyên cáo tiếp tục đánh võ lười.

NGUYÊN CÁO: Mày là đồ thất phu. Hơi một tí là thượng cẳng chân, hạ cẳng tay.

BỊ CÁO: Còn này đồ hèn cái lưỡi của mày chẳng khác gì "ca vát" của mấy em nhà thía.

NGUYÊN CÁO: Với hạng như mày phải tặng mày thứ ca vát đó mới xứng. Mày sẽ mất hết uy tín con ạ!

BỊ CÁO: Tao còn uy tín chó đâu mà mất. Nhỡ tâu rồi con ơi.

CHÁNH ÁN: Truyền bị cáo và nguyên cáo đóng nắp bồ lại cho Tòa nhờ tí.

(Nói xong Chánh Án từ Đạm Mạc móc túi lấy lọ dầu Cù Là quệt một cục lên mũi, rồi đưa mắt về phía chuyên viên buộc tội. Chuyên viên buộc tội, họa sĩ Hים đang nấp mắt trước chông play boy, hai tay buông thõng dưới bàn, không biết đang làm gì. Chánh Án nện mạnh búa xuống bàn, chuyên viên buộc tội dụi mắt đứng dậy).

CHUYÊN VIÊN BUỘC TỘI: Thưa quý Tòa vụ án này rất đặc biệt vì nguyên cáo cũng như bị cáo đều là... dân biểu, thành thử vấn đề buộc tội phải thật tế nhị. Nếu một trong hai kẻ đem nhau ra Tòa có một kẻ sạch, một kẻ bẩn, thì chẳng có gì khó khăn trong công việc buộc tội. Đàng này bị cáo và nguyên cáo đều thuộc thành phần đảng điểm bỏ mẹ, thành thử rất khó buộc tội. Tay nhiên đã nhận lãnh vai trò ăn tục nói phét này, tôi không thể ngồi chơi sơi nước. Tôi xin

phép Tòa được linh cho nó khỏi kỳ!
(Chuyên viên buộc tội xách cạt tấp đứng dậy. Luật sư nguyên cáo, cố đạo Đình Xuân Hải ôm chông hồ sơ tiến lên và trình trọng làm dấu Thánh Giá trước khi vén môi cãi).

LUẬT SƯ NGUYÊN CÁO: Thưa quý Tòa, rất yêu Chúa, kính Phật nhưng ghét thậm tệ bọn buôn thần bán thánh. Cả... xú Tân Phú đều biết thân chủ tôi là một con chiên rất ngoan đạo. Không có tháng nào mà thân chủ tôi không xách vài cặp cá tra béo đến thăm tôi. Biết tìm món ngon vật lạ dâng cho Cha, tức là phụng thờ Chúa một cách giản tiếp...

CHÁNH ÁN: Tòa lưu ý luật sư nguyên cáo không nên vác con chiên Nguyễn lý Tường ra đây mà bốc nhằng. Công việc này nên đem về nhà thờ giảng cho con chiên và bôn đạo vào dịp bầu cử. Ở đây, chỉ có dân biểu Nguyễn lý Tường, mà dân biểu thì bần bỏ mẹ. Rõ chưa?

LUẬT SƯ NGUYÊN CÁO: Lỗi tại tôi! Lỗi tại tôi! Nhân danh Cha và Con và Thánh Thần. Amen!

CHÁNH ÁN: Tốt! Cãi tiếp.

LUẬT SƯ NGUYÊN CÁO: Thưa quý Tòa, con chiên tôi... Chết, xin lỗi! Thân chủ tôi là một dân biểu có tài. Chẳng hạn về môn bắt đờ lưa, dân biểu Kiều Mộng Thu, chỉ đáng làm học trò che thân chủ tôi. Do đó, bởi vậy, vì thế, hóa cho nên bị cáo đâm ghen tị, mới chủ mưu loại thân chủ tôi ra khỏi chính trường bằng cách nhắm đánh vào sống mũi chỗ có cái "lá mía" rất nguy hiểm. May nhờ Chúa đã che chở cho thân chủ tôi, nên bị cáo có hại rồi. Tuy nhiên vì bị cáo thối có dự mưu, nên xin Tòa lên án bị cáo thật nặng về cái tội cố ý đã thương, nhân thương... chết hụt. Amen!

(Luật sư nguyên cáo cãi xong vội vàng chườn về Tân Phú để lo vụ đất cát. Luật Sư bị cáo, Sư Ông Thích Hộ Giác ôm chim Hòa Bình tiến lên vì vút cãi)

LUẬT SƯ BỊ CÁO: Thưa quý Tòa chỉ công vô tư. Thân chủ tôi tuy nom người hơi... ngắn, nhưng chỉ cả lại dài. Thêm nữa với cái bằng cử nhân toán học được in rất rõ trong tiêu sử của thân chủ tôi như quý Tòa đã biết, thân chủ tôi tính toán rất sũa. Đời nào lại đại dột làm công việc thất nhân tâm là kéo Phật tử đi đốt phá, cướp bóc và hãm hiếp tại hai làng công giáo Thanh Bồ,

Đức Lợi. Làm như vậy có khác nào tự dút nú cả con đường tiến thân, trong khi miệng của thân chủ tôi là sẽ trở thành Tổng Thống anh minh! Nguyên cáo chỉ vì sợ thân chủ tôi là sẽ chiếm hết ảnh hưởng ở miền Trung, nên tố cáo. Quý Tòa chắc cũng thừa hiểu muốn hiệp đàm phải có những điều kiện nào. Trong khi đó, thân chủ tôi lại bị mắc bệnh teo chim thì hiệp cái khi mồm gì nổi. Quý Tòa không tin cứ cho đòi nhân chứng lên hỏi sẽ biết sự thật.

CHÁNH ÁN: Truyền nhân chứng lên hầu Tòa.

MỒ TÒA: Nhân chứng Trần Dạ Xoa bước lên vành móng lợn!

CHÁNH ÁN: Nhân chứng biết thế nào về chim của bị cáo?

NHÂN CHỨNG: Bầm quan lớn, chim của bị cáo nếu tính theo tỉ lệ thì dài hơn bị cáo ít nhất cũng vài phân và được chia làm ba phần: Đầu muih, và...

CHÁNH ÁN: Thôi chứ! Tòa cóc cần biết cái khoản đó. Yêu cầu nhân chứng nói rõ chim của bị cáo có đủ khả năng hãm hại ai không?

NHÂN CHỨNG: Không. Nó thuộc loại rất "đa cảm", hay... khóc ngoài quan ải!

CHÁNH ÁN: Dựa vào đâu mà nhân chứng dám quả quyết như vậy?

NHÂN CHỨNG: Bầm... dựa vào tôi!

LUẬT SƯ BỊ CÁO: Thưa quý Tòa, với tư cách của một nữ Dân biểu nhân chứng đầy đủ uy tín để đảm bảo cho thân chủ tôi. Thân chủ tôi đã bị nguyên cáo chụp mũ rõ ràng. Xin Tòa tha bổng. Nam Mô A Di Đà Phật!

CHÁNH ÁN: Xử vụ này buồn ngủ thấy mẹ. Nhưng thôi được rồi... tất cả hãy vào xóm đất đỏ "ăn trưa", đợi Tòa đánh một giấc cho no hai con mắt mới đủ tỉnh táo để nghị án.

MỒ TÒA: Tòa Án Tư tạm đình.
(Khoảng 45 phút sau Tòa tái nhóm. Lần này chỉ còn lèo tèo có vài mống. Từ hai vị bồi thẩm cho đến luật sư bị cáo và mỗ tòa đều vắng mặt. Có lẽ "bữa ăn trưa" gặp món ngon, nên còn tiếc rở chưa chịu về)

CHÁNH ÁN: Truyền tha bổng bị cáo vì cóc đủ yếu tố để buộc tội. Nhưng cảm nguyên cáo cũng như bị cáo không được đưa vào Sư, Cổ, đảng phái ra tranh cử kỳ tới nữa. Truyền đăng bản án này trên khắp các mặt báo để cử tri cách mặt.

MỒ TÒA: Tòa Án Tư bế mạc.
Sau vụ kéo nhau ra Tòa, hai ông dân biểu Nhà Thờ và Nhà Chùa lấy làm rầu rĩ, bèn tạm xóa bỏ hận thù theo quan niệm oán thù như cái giải rút quân con gái, chỉ nên cời chứ không nên thù. Hóa cho nên mới hề nhau thanh minh thanh nga về mấy quả dấm ở Viện Tai Tiêng.

Ấy là:
Lúc còn tranh đớp thì ủng oảng
Khi mất ăn rồi vội kết thân
Muốn biết gần tới ngày bầu cử, bọn dân biểu nghị ngợm, bọn chính khứa ôm đít Sư, Cổ còn vung vít những phi guya nào khác. Đón coi hồi sau sẽ rõ.

Đây nói về Nguyên soái Đức Nghiệp sau khi cả thắng giáo gian Tâm Châu — Trong tích tắc bắt sống được Phó Soái Từ Nghiêm Nguyễn cao Thanh khiến nguyên soái Tâm Châu bay hồn bạt vía phải chườn ra miền biển Ô Cáp... Đức Nghiệp sung sướng ngày đêm đóng cửa thành múa côn đui, thao lược binh mã mong làm chuyện lớn.

Ngày kia Nguyên soái Đức Nghiệp cảm khái, vi vút:

Làm sư lái xế trong thành phố
Phải có danh gì với núi sông!

(kỳ sau tiếp)

MÌ HAI CUA XANH
Đủ các sinh tố • Vừa rẻ vừa ngon • Vệ sinh bảo đảm máy móc tối tân • Để lâu không hư

V.N. Liên Hiệp Thực Phẩm Cty Sản Xuất

Tổng đại lý: **hãng KHÁNH PHONG**
17, NGUYỄN VĂN THẠCH CHOLON — ĐT: 37.624

HẾT ĐAU BAOTỬ
Thuốc nhập cảng ĐỨC QUỐC

ULGASTRIN: Trị ung loét bao tử,ợ chua, đau dạ dày, đau bao tử, kinh niên và cấp tính, đau bao tử vì lo nghĩ quá nhiều.
ULGASTRIN: Công hiệu hắcchấn.

Thơm ngon dễ uống Bán tại các nhà thuốc Tây.

«NGƯỜI TÌNH» CỦA 3 ÔNG THIẾU, KỶ, MINH

DI ĐỘC TRI ĐỘC

TIN... ĐỘC

Cụ trong dân và đầu tỉnh thượng đài

Tuần trước, Con Ong mới tường thuật có hai trận «Wr. estling» tại nhà Hát Nhón. Tuần này đột nhiên diễn ra nhiều trận đấu kỳ ảo khác, mà đặc biệt là nhiều màn đấu cặp đôi giống như trận Mil Mascaras Medico đấu với Kojika Don Carlson.

Trước hết, phải kể tới trận giữa cặp cụ trong dân Trương Bồ, Kỳ Cục đấu với cặp Quan Đầu Tỉnh Thừa Thiên Bình Thuận.

Mở màn, võ sĩ Kỳ Cục đụng võ sĩ đầu tỉnh họ Ngô, hai bên trao đổi đòn cả tháng trời, kẻ đâm qua người đá lại, cũng đau mềm người, nhưng vẫn cứ bám sát nhau đấu hoài, không bên nào

chịu thua. Cuối cùng đầu tỉnh họ Ngô đành phải chơi đòn «bần» (theo kiểu Kojika ném muối tiêu vào mắt địch thủ) bằng cách chụp bố nó cái mũ «Vi xi» lên đầu cụ trong dân Kỳ Cục.

Giữa lúc đó, võ sĩ Trương Bồ nhập trận phang đầu tỉnh họ Lê túi bụi và cũng chơi luôn đòn «ma giáo» nghĩa là chụp lại cái mũ «Vi xi» lên đầu ông võ sĩ Quan Sáu. Võ sĩ Trương Bồ, vì nôn nóng muốn đánh «ao» địch thủ tụt xuyt, nên còn chơi cả đòn «hội chợ» kéo hàng lò đàn em tới trước Dinh Đầu Tỉnh biểu diễn màn «Sur tứ Hồng» làm ông Quan Sáu điếc con ráy phải leo vôi lên trực thăng vũ mất tiêu.

Ông Đầu Tỉnh Nước Năm thấy trò «hội chợ» ấy hay hay, bèn đợi đúng ngày 1-5 cũng kéo đàn em tới «Sur tứ hồng» đáp lễ Cụ Kỳ Cục.

Phúc cho cụ Kỳ Cục bữa đó nằm bẹp ở Saigon, nếu không thì nát xương, vì làm địch gì có trực thăng để mà «vù» lẹ?

Trận đấu đến đây được tạm kể như huê: bên cụ trong dân thắng 1 thua 1, bên Đầu Tỉnh cũng thắng 1 thua 1, tuy nhiên đây chưa phải là kết quả phi nan, vì cuộc đấu đang còn tiếp diễn dài dài như sau này...

Ông Tổng ông loa lên lớp ông Phó

SAIGON.— Ông Tổng ông loa có truyền thống mỗi sáng thứ hai lúc chào cờ, ông thượng có vài câu gọi là nhân nhủ các thuộc viên. Trong buổi thượng kỳ sáng thứ hai tuần này, ông Tổng ông loa đã có vài nhận định về những lời tuyên bố mới đây của ông Phó Kỳ. Ông cho rằng những lời tuyên bố của ông Phó như sẵn sàng chấp nhận giải pháp sống chung Nam Bắc, nhất là lời ông Phó kết án người chèo ghe, cái ghe quốc gia đã mục nát ở đây là bất tín, bất nghĩa, bất trung (và ông Phó hứa hẹn một ngày đẹp trời sẽ công bố những cái bắt ra một cách công khai), là chỉ có tính cách tranh cử mà không có lợi gì cho chánh nghĩa và chế độ.

Mũi tên mà ông Tổng ông loa nhắm bắn vào ông Phó là mũi tên thứ ba sau mũi tên của ông nghị Cao và ông lãnh tụ đảng đối lập thân nhà nước Nguyễn văn Bông.

Cái khôn khéo của ông Tổng ông loa là nhân danh chế độ và nhân danh 17 triệu dân mà lên lớp ông Phó, chứ không phải nhân danh cho người của ông Chánh. Có rất ít tờ báo đăng lời ông Tổng ông loa lên lớp ông Phó, nhưng ông Phó vẫn có thể hay nếu si quan báo chí của ông Phó đọc đầy đủ các báo và báo cáo lên cho ông Phó... chắc ông Phó cười rười rượi trước những lời lên lớp trên của ông Tổng ông loa. Theo nhiều tin đồn, con đường quan lộc của ông Tổng ông loa sẽ đi lên, nếu sau ngày ông Chánh tái đắc cử để hy sinh một nhiệm kỳ nữa thì ông Tổng ông loa sẽ nắm chắc cái ghế Phó Thủ tướng kiêm Tổng Trưởng bộ Ngoại giao.

• THEO LỜI «SẢM TRUYỀN» THÌ MẤY ÔNG TƯỚNG SẼ KHÔNG ĐI VỚI NHAU, MÀ MẠNH AI NẤY ĐI MỘT ĐƯỜNG RẤT LẠ!

SAIGON.— Nhiều ông được gọi là nhà quan sát chính trị ở đây đã cho rằng cái tin ông Minh đi với ông Kỳ chỉ là tin ầu, vì ông Minh, người được phe bên kia nói là sẵn sàng gặp bất cứ lúc nào, ở đâu để nói chuyện hòa bình đất nước, hòa giải dân tộc phải luôn luôn thuộc lòng là phe bên kia đã từng tuyên ngôn, sẵn sàng đi tới mọi thương thảo với điều kiện không có ba ông Thiệu, Kỳ, Khiêm.

Ông Minh hiện đang cần hết phiếu ở nhiều phía, bởi vậy ông không đời nào đi với ông Kỳ.

Nhưng theo nguồn tin riêng bọn C.O về được, thì chuyện này mấy ông Tướng sẽ cóc đi với nhau (Cóc lẽ đề đề không khí chẳng?). Ông Thiệu sẽ đi với người Cấp Tiến Nguyễn văn Bông, ông Phó Râu Kẽm thì sẽ «chung chăn gối» với người Tổng Trưởng Kinh tế về vườn Âu Trương Thanh. Còn riêng Big Minh thì sẽ đi với một ông già tỷ phú mới từ Hương Cảng về Anamta. Nghe đâu ông này đã ngoảnh thất tuần, nhưng còn gần hơn ông Nguyễn Bá Lương một bậc...

CÁI KHẪM CỦA TƯỚNG «RƠ TUA GIÁC ĐANH» PHÁ RỪNG

SAIGON.— Tướng về vườn Lâm văn Phát vừa tiết lộ là Hội đồng quân lực đang cố gắng «khiêu cáo» hai ông Thiệu, Kỳ lại đứng chung liên danh cho một nhiệm kỳ nữa. Hội đồng quân lực Hội đồng tướng lãnh, cái tên đã bị vùi dưới ba thước đất từ khi có chế độ đệ nhị Cộng Huê nay lại được đào lên.

Tướng về vườn Lâm văn Phát từ khi trở về với tư do đã đi hỏi kỹ với phe Đôn, Đính, nghĩa là phe chơi xa láng nhà nước. Như vậy Tướng Phát người từng theo dõi thời cuộc chắc chẳng lạ gì hai ông Thiệu Kỳ đã chán nhau tới độ không muốn nhìn nhau ông Thiệu đã từng tuyên bố cuộc hôn nhân thể chịu đựng nhau được nữa, thì tháng 10 này, là ngày hai người được phép ly dị để «toa chemin toa, moa chemin moa». Vậy mà bây giờ ông Phát lại nói là hội đồng quân lực đang cố gắng hàn gắn mọi đổ vỡ giữa hai ông, khuyên hai ông sống chung với nhau 4 năm nữa thì quá

thật ông Phát chơi khăm thật. Thiên hạ dư biết ông Phát đang muốn ông Minh đắc cử Tổng Thống để ông ta có dịp trở lại một thời hồng hách như ngày xưa.

Ô. Nghị Đạt PHANG ÔNG NGHỊ CHỨC

SAIGON.— Sau khi ông Nghị Chức tung ra một nhận định về bản phán quyết của Tối Cao Pháp Viện xử vụ Trương gia Kỳ Sanh thắng bản thông cáo của Hội đồng tổ chức bầu cử bỏ tức 6 Thăm phán Tối cao Pháp viện cho đủ 15 người là vi luật, vi hiến. NS Chức đã cho rằng nếu 9 thăm phán TCPV còn chút lương tâm tối thiểu cần có của một thăm phán thì hãy nên từ chức đi, vì khi các ông đắc cử đã không hội đủ con số ứng cử viên 30 như Hiến pháp quy định. NS Đạt, tục danh Đạt thợ Cạo, Đạt ti hí thấy Nghị Chức, tục danh Nghị lác cổ, Nghị làm dáng... chơi trội, bèn tố là Nghị Chức muốn làm áp lực tinh thần với Tối Cao Pháp Viện. Nghị Đạt mỉa mai «chả lẽ số ứng cử viên thăm phán TCPV dưới 30 người thì các người trong giới luật pháp phải đi kiểm đại cho đủ số hay sao? Sao lúc đó Nghị Chức không đi kiểm đủ m...»

Nghị Chức nói cuộc bầu 5 trên 24 Thăm phán TCPV kỳ trước vi hiến Nghị Đạt nói không vi hiến. Cả hai Nghị Chức Nghị Đạt cũng là luật sư nhưng Nghị Đạt «trường thành chính trị» trước Nghị Chức vì đắc cử Lập Hiến, Lập Pháp trước Nghị Chức, nhưng Chức lại «có tiếng» hơn Nghị Đạt ở nghề nghiệp và Nghị Đạt chưa cãi nổi vụ nào nổi như vụ Nghị Chức cãi cho tay súng Kimball.

Chắc khi Nghị Chức đọc thấy tin Nghị Đạt đình minh h. Nghị Chức lại bèn lao cái đầu. Các ông ca si có bao giờ ư nhau thì luật sư, nghị cũng rứa vậy thôi.

Cổ vấn Mèo cùng với viên chức Mít cấp độ

Một bên là ông Trung Tâm Huấn Luyện Vũng Tàu đứng chung với ông Đầu Quận Sầm Giang (Mỹ Tho) bên này là ông cổ vấn Trương Hali cùng với ông cổ vấn Mèo ở Mỹ Tho.

Hai ông võ sĩ Mít và Mèo ở Vũng Tàu thì hăm hè nhau từ lâu rồi. Nghe đâu ông võ sĩ Hali tính làm một cú áp phe lớn, tới 5 ngàn 800 triệu đôn, nhưng ông võ sĩ Huấn Luyện Mít không chịu cho rằng nếu theo kế hoạch của võ sĩ Hali, dân mít sẽ bị nô lệ, không được!

Võ sĩ Hali ước học máu mồm bên chơi đòn «bần», cúp hết mọi khoản tiếp tế cho võ sĩ Mít. Bị bà cả Đới hỏi thăm, võ sĩ Mít lập tức la làng «Bờ người ta! Thăng Mèo này ăn bần, chơi bần! Bắt lấy nó đuid nó về Cờ Hoa dùm!

Trong khi võ sĩ Hali trúng đòn độc còn đang say thuốc lã, chưa kịp phản ứng, võ sĩ cổ vấn ở Mỹ Tho vội vàng nhảy lên «cứu bồ», bằng cách tấn công ông đầu Quận Sầm Giang.

Ông Quận Sầm Giang dường như cũng có tí máu Quận Hách trong người nên đã làm cho 3, 4 ông xã xệ bực mình treo con dấu từ chức. Cổ vấn Mèo túm ngay lấy dịp may hiếm có ấy để dọa dẫm sẽ hợp báo bố cáo sự tình cho cả nước hay. Thế mới chết, cổ vấn Mèo mà đã mét bu thì ông Đầu Quận đi chỗ khác chơi là cái chắc! Kết quả là đến giờ này ông Quận đang lên cơn rét, còn ông Cổ Vấn Trương Hali vẫn ngất ngư con tàu đi. Dù vậy, cũng còn phải chờ hạ hồi phân giải...

KHI NGƯỜI MÈO HẾT CHỐNG CỘNG

Trên tờ báo Time, tuần mới nhất vừa phát hành hầu hết mấy chục trang báo chỉ đề bọc thom về vụ mấy chú Mèo đánh bóng bàn qua thăm TC.

Trước hết là đề cao về chuyện đốp và tiếp đón quá nồng hậu của nhân dân Trung Quốc và ban đại diện đã tiếp đón và cho toàn những thứ độc đáo mà chưa bao giờ họ thấy ở xứ họ (Mèo) như là quả trứng đẻ 100 năm.

Trước khi ra về mỗi người còn được tặng

một chiếc áo dài cho vợ hoặc tình nhân bằng thứ hàng gấm đặc biệt và 8 chiếc áo dài may trong một thời gian kỷ lục 1 giờ 30 để tặng cho phái đoàn 8 chú Mèo.

Riêng về tài cao thấp họ cũng đã bốc thổi rằng: Nếu phái đoàn bóng bàn Trung Hoa đó đáng lẽ phải thắng 5-0 nhưng trái lại họ rất lịch sự chỉ thắng với tỷ số khiêm nhượng 5-4...

Sẽ có lời bình của Con Ong vào số...

NÓI LÃO mà chơi

nhỏ
lông
báo

*Nói lão mà chơi, nghe lão chơi
Đàn dưa lất phất hạt mưa rơi
Chuyện đời đã chán không buồn nhắc
Thơ thần nghe ma kể mấy lời
VƯƠNG SĨ TRINH*

GÃ THÂM

Lưu đạn cay chắc sẽ được chờ từ Giao Chỉ về Mỹ để giải tán các đám biểu tình. Hiện nhiều sinh viên Giao Chỉ đang viết thư cho phe biểu tình dạy họ cách dùng chanh chống lại lưu đạn cay, và các sinh viên Giao Chỉ cũng đã dịch một bài hát Giao Chỉ ra tiếng Mỹ để tặng phe biểu tình Mỹ, bài hát này theo điệu Ngựa Ô.

*Móc trái lưu đạn cay
Đạn cay anh móc
Anh ném trái lưu đạn cay*

*Ồi a... anh đưa chàng về giam
(Anh đưa nàng về Ty).*

Chẳng biết nước Mỹ có cảnh sát đã chiến không, nếu có ông Bùi Diễm nêu đề nghị ông Nixon đưa họ sang thực tập ở Giao Chỉ, chắc chắn họ sẽ dẹp tan mọi đám biểu tình rất mau.

Theo tin giờ chót, những Nghị như Mắc Gô Vốc, Phun bô Rai cay củ ông Nixon đã chơi trò bần, lôi kéo Quốc Hội về phe mình, trong lúc đa số Nghị Sĩ, Dân Biểu trong Quốc Hội đều thuộc đảng Dân Chủ chống lại ông Nixon.

Được hy sinh bốn năm nữa

Ông Lý Thừa Vãn vừa được hy sinh thêm bốn năm nữa là 12 năm để có thể dẹp tan được nạn tham nhũng ở Đại Hàn, trong trường hợp không dẹp tan được thì ông lại sửa đổi Hiến Pháp để hy sinh thêm 4 năm nữa cho đủ 16 năm. Rồi có thể ông sẽ bắt chước ông Sô cạc Nô hy sinh suốt đời nếu ông không bị người dân phần nọ lôi cổ bắt xuống. Thì ra ở nước nhược tiểu nào cũng rứa, toàn dân chủ giả hình, tái lập bệng chế độ quân chủ cho xong!

Bốn giờ cho một cuộc rút lui

30 ngàn người biểu tình phản chiến Mỹ đáng lẽ ngày thứ hai vừa rồi sẽ xuống đường «đóng cửa Hoa Thịnh Đốn và đóng cửa luôn Chính Phủ Nixon». Nhưng ông Nixon đã cương quyết đối phó. Dân Chủ không phải là ai muốn nói gì cũng được. Tự do không phải là ai muốn làm gì cũng được. Cái gì thì cũng phải có kỷ luật Quốc Gia chứ! Ông Nixon ra lệnh gọi lực lượng an ninh liên bang, và Cảnh Sát cũng như Quân đội liên bang, đã được đưa tới một trại quân ở gần Hoa Thịnh Đốn. Các lực lượng này được đặt trong trạng báo động. Cảnh sát ra lệnh cho đoàn biểu tình trong 4 giờ phải giải tán, và nhiều người trong đoàn người này đã tàn mạt khắp thành phố chờ xe để dời khỏi Hoa thịnh Đốn. Tuy nhiên, cũng còn một số đông ở lại, cương quyết làm việc đóng cửa Hoa thịnh Đốn bằng cách ngăn cản mọi cuộc lưu thông vào thành phố để không cho công chức đi làm, đồng thời chiếm Bộ Quốc phòng.

Chưa biết số người còn lại có dám thực hiện quyết định trên không, nhưng số người rút lui quả đáng ca ngợi. Họ rút lui không phải sợ đàn áp, mà chính vì họ tôn trọng kỷ luật quốc gia, tự bảo vệ lấy uy quyền quốc gia cho nước Mỹ trước dư luận quốc tế.

CÔNG TỬ HÀ ĐÔNG

Ai thắng cũng được, miễn là dân no Cuộc tình của hai ông Chánh và Phó Vương Giao Chỉ quả đã đi tới khúc ngoặc. Cả hai dường như cùng đã quá mệt mỏi khi phải chịu đựng nhau. Chỉ còn đôi ba tháng nữa là «anh đi đường anh, tôi đường tôi». Tin cho hay là ông Chánh đã tìm được người đi cùng, đó là anh Tám Lao Công, cả hai mới đưa nhau ra Đà Nẵng để làm cuộc tiền trắng mặt, và cũng để làm cuộc tiền vận động tranh cử. Còn Phó Vương mới chỉ dường như toan tính làm cuộc rồ rá cạp lại với người hùng rừng Sát thú nào: Big Minh. Phó Vương và Big Minh mới gặp nhau ở Tây Ninh và hai người đã bắt chặt tay nhau tới ba lần mà không nói. Theo cái sự gọi là diễn tả lại của các phóng viên báo chí, thì những ánh mắt nụ cười của hai người Minh, Kỳ đã nói lên những lời hứa hẹn chan chứa ân tình. Nếu quả ông Chánh tức cậu Tám FM đi với cô Tám Lao Động, và Big Minh đi với Phó Kỳ thì thực lực hai bên quả là 8 lạng, nửa cân. Chưa biết mèo nào cắn mỉu nào.

Trong hai cặp trên thì chỉ có ba trong bốn người đã từng cầm quyền lớn đó là ba ông Thiệu, Kỳ, Minh, và thành tích lãnh đạo của cả ba ông, dân đã biết từ khuya, khỏi cần quảng cáo khi ra tranh cử cũng được, chỉ có một người chưa ra tham chánh lần nào đó là anh Tám Lao Công. Nói thực ra, nếu anh Tám muốn mần trong chánh phủ thì anh đã mần từ khuya, nhưng anh chề cái chức Tổng Bộ Trưởng yếu quá, cỡ người như anh ít ra Thủ Tướng hay Phó Tổng Thống cơ. Lần này sẽ đi anh Tám Lao Công được chọn, vì anh có tới 50.000 đảng viên trong đảng Công Nông của anh, đứng ra họ là những công nhân trong nghiệp đoàn, nhưng đời này một người bắt tài vô tương khoác cái áo tu hành thì thành nhà tu, khoác áo lãnh tụ thì thành lãnh tụ, khoác áo cách mạng thì thành cách mạng khổ gì. Chánh Vương dường như tin ở cái thực lực của đảng anh Tám lắm, nếu không Chánh Vương đã đi với ông Giáo Sư lãnh tụ đảng Cấp Tiến cơ, sẽ đi Chánh Vương chề lãnh tụ Cấp Tiến vì ông thấy trong kỳ bầu bán phần Thượng Viện vừa qua, đảng Cấp Tiến chẳng có hậu thuẫn gì cả.

Chánh Vương đương quyền, không thiếu đàn em, cũng chẳng thiếu cán bộ, lực lượng mà Chánh Vương sợ không thích zainh nhất là lực lượng công nông, vì giới này đã quá khổ khổ nạn bởi những chính sách kinh tế giết dân của ông Tổng Kịch Ngọc, thì Chánh Vương cũng nắm được qua tay ông Tám Lao Công, như vậy là nhất. Chánh Vương chẳng sợ gì nữa, Chánh Vương có thể chấp hết. Còn anh Tám hiện nay đang mơ tới ngay mình làm Phó Vương Giao Chỉ, anh mà làm Phó thì cái chức Thủ Tướng chắc chắn anh sẽ để dành cho ông Nghị Đặng Văn Sung, chức Tổng Trưởng Xã Hội sẽ về tay bà chị Nguyễn Văn Thơ, hoặc gì bà Thơ sẽ làm Đại sứ ở Hoa Kỳ, ông Đàm sỹ Hiến lại làm Tổng Trưởng Lao Động như đã từng làm. Còn sau đó hạ hồi phân giải.

Sau khi nhìn qua thực lực của hai ông Tám FM và Tám Lao Công, thử nhìn qua lực lượng của Big Minh và Phó Kỳ. Ông Big Minh có phe liên trường rồi Ân Quang ủng hộ cùng với một số người miền Nam, ông Phó Kỳ có tí dân di cư chẳng hiểu có lực lượng, Đại Đoàn Kết trong này không, một số quân binh chủng (chưa chắc đã hết) cùng một số đồng thanh niên bị kẹt vì luật Tổng Động Viên kéo quá dài ủng hộ.

Lực lượng ủng hộ như vậy kể cũng suy, và một khi phe ông Minh thắng thì những người như ông Lộc, Khang, Thắng, Trị v.v. lại sẽ được dùng trở lại ở những địa vị cũ hay cao hơn, đó là chưa kể những ông Chuân, Đôn, bà Đại, Hồ vào Minh, Lý quý Chung.

Hiện nay chưa biết những đòn nào hai phe sẽ tung ra để kiểm phiếu và để hạ nhau. Nhưng đối với người dân không phe phái, không thương ma cũng chẳng ghét ai, thì phe nào lên cũng được, miễn làm sao có thể chấm dứt được cuộc chiến mà không thua CS, hoặc giả có một chính sách quân dịch hợp lý, một chính sách quốc phòng để được những người dân đã phục vụ dưới cờ còn biết ngày mai mình ra sao, và nhất là có được một chính sách kinh tế có thể làm hạ giá sinh hoạt khiến cho dân khỏi khổ là chu rồi.

C.T.H.D.

Lại ngâm tôm
Dự luật tu chính vài điều khoản trong luật Tổng Động Viên đã được Thượng Nghị Viện ngâm tôm đúng một năm mới đem ra thảo luận, được nửa buổi lại ngâm tôm vài ba ngày liền tiếp không chịu bàn tới nữa, người có công trong vụ ngâm tôm này là ông Nghị Tôn Thất Đình, một nghị sĩ có «thế đứng hai chân» một chân đối lập và một chân ủng hộ nhà nước.

Trong bài lý do ngâm tôm, ủy ban quốc phòng Thượng Viện đưa ra nhiều lý do coi có vẻ hợp lý lắm, nào phải tham khảo với Bộ Quốc Phòng, nào vì những trở ngại «kỹ thuật» bần bần cứ, tranh cử. Ai cũng hiểu nhà nước chủ trương phải có 12 năm linh mới được giải ngũ theo đơn xin, nay Thượng Viện ngâm được một năm là giúp cho nhà nước một năm rồi đó, nếu có thể Thượng Viện nên ngâm tôm thêm một năm nữa là nhà nước đủ 12 năm, sau đó Thượng Viện có thể đưa ra con số 10 năm là hoàn toàn khôn khéo. Kể ông Tôn Thất Đình muốn ngâm thêm một năm nữa cũng dễ, ông xin xuất ngoại liền tiếp 12 lần, mỗi lần 30 ngày là xong ngay.

Tôn tướng quân người tự nhận là một thứ Mã chiến Sơn ở Giao Chỉ quả đã có công hãn mã trong vụ ngâm tôm này. Nhiều người thường cho rằng Tôn tướng quân vô biên, thiếu khôn khéo chính trị, thì qua việc làm trên, những người nào đã dám chề Tôn Tướng quân nên suy nghĩ lại.

Khi người Nixon nói giận

Những cuộc biểu tình phản chiến tại Hoa Thịnh Đốn đã bắt đầu làm cho ông Nixon nổi giận, ông vừa lên tiếng cảnh cáo những người xuống đường ở Mỹ là ông sẵn sàng đối phó với họ, với những người bất mãn về chiều hướng chiến tranh tại VN. Ông Nixon đã khôn khéo lôi cả Quốc Hội Mỹ về phe với ông qua câu: «Khi tôi nói rằng tôi và Quốc Hội Mỹ không sợ biểu tình phản chiến, tôi chỉ muốn nguyên tắc của Mỹ và chính sách của Quốc gia này không phải được tạo ra ở ngoài đường phố».

Chẳng hiểu khi nói câu trên, ông Nixon đã nghĩ tới những quốc gia nào đã có những chính sách đã được tạo ra ở ngoài đường phố? Ở nước ta chỉ có một thời chánh phủ phải thua những người xuống phố, đó là thời của Tướng Nguyễn Khánh, ông Khánh đã phải hủy bỏ hiến chương Vũng Tàu khi gặp sức chống cự của sinh viên, học sinh. Còn sau thời ông Khánh như ông già gần hai lần làm Thủ Tướng, ông Nguyễn cao Kỳ đã chẳng có ông nào chịu thua sinh viên cả, nhất là những ngày mới đây, mọi cuộc xuống đường của sinh viên, thương phế binh v.v... đều bị đàn áp tới bời.

Nước Mỹ là nước dân chủ hạng nhất thế giới, mà tới lúc ông Nixon không chịu nổi sự chống đối dân chủ nữa rồi thì nói chỉ tới các nước mới tập tành dân chủ. Chắc chắn ông Nixon sẽ phải đối phó với những người biểu tình.

RẠP CHIẾU BÓNG HƯNG ĐẠO

197 - 199 - 201, Trần Hưng Đạo - Tuy Hòa

Rạp mới khai trương rất tối tân
Với màn ảnh đại vi tuyến và hệ thống âm thanh độc đáo nhất miền Trung.

Giám Đốc
HOÀNG ĐẠI YÊN

SALON AUTO - GIA LONG

Bán, đổi, gởi, các loại xe hơi — Bán Fiat 125 EO, Peugeot 404 EO. 7 — Toyota — Mark 2. Du lịch EO. 6 — Toyota Corona EO mới tinh — Toyota Corona Deluxe E28 — Toyota 800 LD — EI 3 Honda DL-EI — Dahastu EO8 Mada 1500 Pick UP EO — Subaru EP mới 194 Gia Long — ĐT: 22.017

CHÉM RUỒI

Đàn đầu mà gây tai trâu
Đạn đầu bắn xẻ gươm đầu chém ruồi

VĂN QUÂN hạ thủ

Không ngạc nhiên

Cuộc thảm sát Mỹ Lai đã khiến toàn thế giới xúc động, ghê rợn. Tên đồ tể khát máu Calley đã bị tòa án Huế Kỳ, theo lương tâm nhân loại, xử phạt chung thân khổ sai. Như vậy có nghĩa Calley có tội, hành động sát nhân của hắn không thể tha thứ, không thể chấp nhận được, dù trong một xứ nghèo nàn, chiến tranh Anamta.

Cứ nghĩ tới hình ảnh của cuộc thảm sát, không ai không khỏi rùng mình, sững sốt. Những ông già bà già lụ khụ, những người mẹ có thai, những đứa trẻ sơ sinh chưa hề biết gì là tội lỗi, chưa hề biết mặt mũi tên Cộng sản ra sao, bỗng nhiên, một buổi đẹp trời, bị gục ngã dưới làn đạn của những người tự nhận là « anh em đồng minh » của mình!

Người « anh em đồng minh » đó lại đại diện cho một dân tộc lớn, văn minh đã từng trèo lên tới tận mặt trăng. Vì thế mọi người càng sững sốt, càng cảm phẫn. Ngay cả những dân tộc tuy không phải đồng bào mình nhưng chỉ vì tình nhân loại thôi cũng gay gắt lên án hành vi sát nhân mọi rợ đó. Thế mà riêng người ngoại trưởng Anamta vẫn vui vẻ thản nhiên như thường.

Trong một cuộc hỏi đáp của mấy ông phóng viên đài BBC, một đài phát thanh có tiếng là vô tư nhất thế giới, vị Trần viên ngoại của Anamta đã lạnh lùng tuyên bố rằng người « không ngạc nhiên » về vụ tàn sát tại làng Mỹ Lai « vì trong thời chiến việc này có thể xảy ra ». Thật là một câu tuyên bố phi thường của nhà ngoại giao xứ Giao Chi.

Dưới con mắt không bình thường của người ngoại Lãm, vụ Mỹ Lai chỉ là chuyện nhỏ bé, những nạn nhân vô tội bị giết hại chỉ như con sâu, cái kiến, không có gì đáng quan tâm, đáng buồn phiền cả. Do đó, ngoại trưởng thêm ngạc nhiên một chút nào. Theo ý ngoại, « trong thời chiến » này, các anh em đồng minh dưng cảm như anh Calley có thể cứ bắn giết đồng bào vô tội nữa đi, chúng nó ngu dốt lắm, chúng nó là đồng bào Anam chứ không phải đồng bào Mèo cao cả nên ngoại Lãm vẫn không ngạc nhiên đâu! Anh em làm thế là phải, là đúng. Anh em tốt lắm, xứng đáng là con cháu của Ních đại đế lắm.

Người ta còn nhớ, ngay sau khi xảy ra vụ Mỹ Lai, nhà nước Anamta đã hoàn toàn im lặng, một đôi khi có lên tiếng thì lại bênh vực cho người bạn đồng minh, bảo rằng bọn bị giết ở Mỹ Lai đều là bọn Việt cộng ác ôn còn đồ cả. Rồi có khi lại bảo chỉ có mấy mạng bị bắn « chi thiên » làm chứ làm chó gì có hàng trăm người chết oan! Tuy vậy, công luận vẫn không là những đứa trẻ nít ngây thơ. Báo chí thế giới trưng tài liệu, hình ảnh, nên tư pháp Huế Kỳ cho điều tra. Kết quả thấy rằng, quả thực có hàng trăm người bị thảm sát ở Mỹ Lai tất cả đều là những ông già bà cả cùng trẻ nít. Và trẻ nít chẳng lẽ cũng lại là Cộng sản sao? CS ở đâu mà nhiều thế? Sau đó, chính tên đồ tể Calley và đồng bọn cũng phải thú nhận rằng đó không phải là CS. Bây giờ, những kẻ có tội đã bị đi tù. Tên Calley dù có được Ních đại đế của y về phe bênh vực nhưng bản án vẫn còn đó, tội ác vẫn còn đó, không chạy đi đâu được.

Trước sự việc quá rõ ràng, như thế, nhà nước Anamta vẫn không lấy làm xúc động. Và ngoại Lãm vẫn còn thấy thương người anh em Calley hơn là đồng bào mình bị giết oan. Người không thêm ngạc nhiên. Người lòi con ngáo ộp chiến tranh ra đe dọa giống như người Tổng Ngọc đã lòi Lê Duẩn ra đe mấy anh nghị sĩ. Chỉ khổ cho oan hồn của hàng trăm, hàng ngàn đồng bào ruột thịt bị tàn sát ở Mỹ Lai và những nơi khác đã có một người đồng bào đáng kính như ngoại Lãm. Rồi còn mười mấy triệu đồng bào miền Nam này, nếu lại được các bạn đồng minh thân ái ban cho vài vụ Mỹ Lai nữa cũng chẳng kêu ca vào đâu được, cũng vẫn không được ngoại ngạc nhiên.

Chúng nó giết đồng bào mình, chửi đập lên quốc thể mình, ngoại vẫn không ngạc nhiên, có lẽ vì ngoại cho rằng mình sống kiếp tôi đòi đã quen quá rồi. Vậy, không hiểu như thế nào mới được ngoại ngạc nhiên cho đây? Có lẽ phải thả anh Calley ra, cho anh ấy tới hỏi thăm sức khoẻ ngoại và mời ngoại đi thăm oan hồn ở Mỹ Lai, lúc đó mới được ngoại ngạc nhiên chăng? Nhưng dù thế ngoại cũng vẫn không ngạc nhiên đâu vì « trong thời chiến » mà!

Nhà lãnh tụ « đối lập » gương mẫu

Đó là nhà « lãnh tụ lớn » của Anamta, người từng được Tổng thống xoa đầu khen « đối lập hay » và rất hài lòng về sự « đối lập » như vậy.

Đề hy vọng lại được xoa đầu khen nữa, nhà lãnh tụ « phong trào ta » gần đây bắt đầu tuyên bố sôi nổi. Đề rằng danh « đối lập », người đã hát rằng cuộc bầu cử Tổng thống không hề vi hiến, kể cả việc bắt buộc phải có chữ ký giới thiệu của các đảng nghị sĩ và dân bản. Người còn cho đồng chí tổng bí thư « nhiệt liệt đả kích vai của tôn giáo ảnh hưởng vào chính trị » và cho rằng « đó là nguồn gốc tạo nên rối loạn, xáo trộn có phương hại cho nhà nước ».

Vừa phát ngôn như trên xong, nhà « đối lập » liền ra tay hành động. Lễ đài Phật Đản dựng trong chung cư Minh mang của phe Án Quang lập tức bị giật sập. Người phụ trách vụ này là quận trưởng hành chánh quận 10 Trần Quang Trí, nguyên xuất thân từ là « quốc gia hành tổi » của nhà lãnh tụ « đối lập ». Ngay khi còn đi học, sinh viên Trí đã từng nổi tiếng bởi thành tích chống đối Phật giáo và có lần đã bị anh em sinh viên tranh đấu rạch nát miệng ra. Nay được làm quận trưởng, dĩ nhiên sinh viên Trí vẫn phải nghe lời sự phụ giật phăng lễ đài Phật giáo đi để « tôn giáo nó khỏi ảnh hưởng vào chính trị » và cũng để nhà lãnh tụ một mình một chiếu « đối lập », chẳng anh chó nào cạnh tranh được cả. Phật giáo Á Q cũng nhận là đối lập nhưng đó là thứ đối lập không tốt, không được Tổng Thống xoa đầu khen giỏi, do đó, nhà lãnh tụ « đối lập chân chính » cần phải diệt đi, không cho hoạt động gì cả, kể cả việc mừng Phật Đản. Mừng Phật Đản cũng là không tốt, có thể xảy ra nguy hiểm cho nền « đối lập » của lãnh tụ và « Phong trào ta ». Vậy lễ đài cần phải giật sập chớ nó đi cho yên chuyện. Sư ông Trí Quang có giỏi thì cứ đi mà kiện, lãnh tụ cóc có hải.

Hiện có tin nhà lãnh tụ « đối lập » được giao trọng trách thành lập tân nội các. Lại có tin người là một trong những nhân vật có thể được

Tổng Thống chọn lựa đứng chung trong liên danh ứng cử sắp tới. Chính vì thế mà nhà lãnh tụ « đối lập » càng ra sức hoạt động. Người chê nội các của thủ tướng Khiêm là « nội các phi chính trị ». Còn nội các của người mới là nội các đầy một đồng chính trị, mới sáng giá, mới « gây được sự thông cảm với quần chúng ». Như vậy, không hiểu nhà lãnh tụ định gây thông cảm với quần chúng bằng cách gì đây? Bằng tài hoạt đầu và « đối lập cuối » của người chăng? Nếu thế quần chúng đã « thông cảm » với người quá xa rồi.

Hy vọng nhà lãnh tụ « đối lập » lại được Tổng Thống xoa đầu khen nữa khen nhiều nhiều cho người ra sức « đối lập ». Và cũng còn khá nhiều lễ đài Phật Đản nữa, mong người lãnh tụ tới giật sập luôn một thể, cho tôn giáo nó hết cạnh tranh mí người.

Lộng hành

Nhờ ngôn « đối lập », nhà lãnh tụ mềm như Bông nói trên đã đưa được khá nhiều đàn em vào chính quyền cấp hạ tầng. Những anh này thường lấy phương tiện của nhà nước để hoạt động cho « phong trào ta » như xe cộ, trụ sở và người. Thành ra có thể coi nhà nước và « phong trào ta » là một.

Nhưng « phong trào ta » chưa hẳn đã tốt với nhà nước đâu. Nhà lãnh tụ « đối lập » đi hàng hai đó. Một mặt người vờ lấy lòng để được Tổng Thống xoa đầu khen, mặt khác, người vẫn âm thầm « chơi » nhà nước rất kỹ. Chẳng hạn, các đàn em của người lấy phương tiện của nhà nước dùng cho phong trào cũng là một cách « chơi ». Vụ quận Trí giật sập lễ đài Phật giáo cũng lại là một cách « chơi » khác, khiến Phật giáo và nhà nước hục hặc nhau, « phong trào ta » hưởng lợi.

Ngoài ra, nhà lãnh tụ « đối lập » còn một võ « chơi » khá nặng là cho đàn em nhân danh nhà nước đuổi nhà 89 gia đình quân nhân, công chức nghèo ngụ tại lâu 4 chung cư Nguyễn thiện Thuật để gây bất mãn trong số những người này, 89 gia đình nạn nhân trên đã vùng lên tranh đấu và « thà chết chứ không để bị đuổi nhà ». Trước tình trạng đó, thủ tướng Khiêm đã thông cảm và cho 89 gia đình ở lại. Tuy vậy, viên đầu quận 3, tức người của nhà lãnh tụ « đối lập », vẫn được lệnh của lãnh tụ phải tiếp tục gây mâu thuẫn nữa trong vụ đuổi nhà. Viên đầu quận nhiều lần tới gặp quan Đô Trưởng xin « để em đuổi cho » nhưng có lẽ vì ngại xáo trộn, quan không thuận. Thấy vậy, người đàn em trung thành của nhà lãnh tụ bèn chơi trò ma nớp. Người mua được một số đàn em mạo nhận là đại diện đồng bào tạm trú tại chung cư Vinh Hội kéo tới nhà hát của các ông bà dân bản đòi tranh chấp nhà cửa với 89 gia đình tại chung cư Nguyễn thiện Thuật. Số người biểu tình trên gồm mười mấy mạng, trong đó phần lớn là tay chân của quan đầu quận. Dụng ý của quan là làm cho đồng bào hai bên tranh giành nhà cửa với nhau, rồi xuống đường, rồi tranh đấu làm nhục cho nhà nước. Trong khi đó « phong trào ta » thắng lợi to. Tổng Thống thấy nội các « Phi chính trị » của ông Khiêm làm mất lòng dân, mất phiếu, thế nào cũng kêu nhà lãnh tụ mềm như Bông vào xoa đầu và cho lập tân nội các « đầy chính trị ».

Tuy nhiên, trò đi hàng hai của nhà lãnh tụ « đối lập cuối » nguy hiểm lắm. Người cứ tìm cách giật sập lễ đài của tôn giáo, tìm cách đuổi nhà đuổi cửa bọn dân ngụ khu đen là có ngày bị đánh bẻ mặt. Làm chính trị kiểu lem nhem như người mà cứ ngoác miệng chê các tôn giáo, đảng phái khác thì bố ai chịu nổi. Cái trò ma nớp hạng bét bây giờ rẻ tiền lắm, dân nó không tin nữa đâu!

Đời tôn giáo không được hoạt động chính trị nhưng ít ra lúc đó đảng phái cũng phải khá hơn, phải ra hồn, các lãnh tụ cũng phải sạch sẽ, có tư cách, có lương tâm. Còn như cứ cái kiểu ma nớp, bịp bợm, đối lập cuối, tranh giành ghế thì chắc chắn tôn giáo vẫn còn phải ảnh hưởng vào chính trị. Vì dù sao tôn giáo cũng còn biết đòi hỏi những quyền lợi cho dân, biết lên tiếng phản kháng khi bọn Mèo tàn sát đồng bào vô tội, biết tranh đấu để chấm dứt chiến tranh. Trong khi đó nhà lãnh tụ « đối lập » cứ cầm miệng như hến, cứ « quốc gia vôi tiền » thì khá làm sao được!

ĐỀ CHƠI ĐỀ CHƠC

Sau hai hiệp vừa qua, ba toán Nóng Nảy, Hết Thuốc Chữa, Ô Nhục đều mệt phờ râu tóc, vội vã nhảy xuống đài, kẻ ra Vũng Tàu người đi Nha Trang, một số khác vô rang gọi quốc, gọi là đề nghĩ ngơi, dưỡng sức...

Tại đầu trường chỉ còn lại một toán Nữ Kê nổi danh trường tức bất tri lao, Ban tổ chức lại phải bắc loa kêu gọi các đầu thủ tới dự. Lần này, có ba toán mới toanh:

- CHUP MŨ (bảng hiệu này do Phó Vương Râu Kẽm tặng).
  - MA NỐP (toán này từ phía Viện Cầu Mống tới dự).
  - JEANNOT (toán này từ nhà hát Tây ra nên có cái tên rất Tây).
- Cuộc đấu lại tiếp tục...

Kiến nghị «nâng bi» ở mô?

HỎI: Nghe nói cái kiến nghị «Nâng Bi» đã khóa sổ với 72 chữ ký, vậy sao mãi tới hôm nay người ta vẫn điếm nó đi, không chịu vạch búng nó ra cho cả làng cả nước chiêm ngưỡng?

CHUP MŨ: Đây là cả một vấn đề quốc gia đại sự, vạch ra bừa bãi nó sẽ hết «linh», mà phải đợi đúng tháng đúng ngày vạch ra mới có lợi.

MA NỐP: Thất thập nhị hiền «nâng bi» này đều có bàn tay đỡ đần làm cho «bi» cũng bị đỡ lây. Vạch ra sẽ chỉ tổ làm cho thiên hạ phải nhảm mắt bịt mũi.

JEANNOT: Chỉ được cái xuyên tạc, chẳng qua là tại tục ngữ có câu «tiền trao cháo múc»

ở đây tiền chưa trao thì làm sao mà múc cháo kiến nghị được?

NỮ KÊ: Sự thực là tại tờ báo T.B khi không nổi hứng bôi lọ những ông «nâng bi» xuất ngoại. Máy ông câu sườn bèn rút ra khỏi kiến nghị «nâng bi» thành thử trên bảng phong thần không còn đủ thất thập nhị hiền, vạch ra coi sao đặng?

BAN GIÁM KHẢO: Sự thực về cái kiến nghị «nâng bi» này, có lẽ không ai rành hơn toán «JEANNOT»: 5 điểm cho JEANNOT!

«Rua» tới ba phùa?

HỎI: Báo chí đăng rằng: tại tòa thánh Tây Ninh ông Phó Râu Kẽm và Đại Ca Sún Răng đã «Rua» nhau tới 3 phùa, tại sao lại có 3 phùa này?

CHUP MŨ: Đây là dấu hiệu cho thấy cuộc hôn nhân «Râu Răng» đang trên đà hình thành.

MA NỐP: Cần phải kê khai chi tiết như sau:

- 1- «Rua» khi gặp nhau
- 2- «Rua» khi đã ô kê đứng chung
- 3- «Rua» từ biệt

JEANNOT: Nếu đã kê khai chi tiết thì có thể là thế này:

- 1- «Rua» tranh cử
- 2- «Rua» chính trị giải quyết chiến tranh
- 3- «Rua» sống chung hòa bình.

NỮ KÊ: Mấy ông chỉ khéo vẽ chuyện. Người ta hẹn nhau tới nay về đánh to nit ở sân xọc, chứ có gì đâu!

BAN GIÁM KHẢO: Trật hết. Ba phùa, hay một phùa, hay mười phùa đi nữa chẳng qua cũng tại có mấy anh «nói láo ăn tiền» đứng gần đó. Cho các anh về tha hồ mà tán hươu tán vượn!

Bên nào ngon hơn?

HỎI: Ở Huế, Dân biểu tổ chức biểu tình tạ đảo Tỉnh Trường che chở Cộng Sản. Ở Phan Thiết, Tỉnh Trường xách động biểu tình tạ đảo Dân biểu liên hệ Cộng Sản. Đi biệt Dân biểu ngon hay Tỉnh Trường ngon?

thiếu vô tư, nhằm bôi nhọ một số Nghị sĩ, Dân Biểu, đồng thời cũng để quảng cáo cho báo mình. Con Ong cũng được tác giả lá thư trên, ông Vô danh nhân, đại diện cho một nhóm độc giả lão thành (?) lão thành chứ không phải trung thành, có chính trị gia, nhà báo lão thành thì cũng có độc giả lão thành chứ sao... xếp vào loại tin xuyên tạc, bôi nhọ các Nghị Sĩ Dân Biểu. Theo ông độc giả lão thành? thì loan tin như vậy chỉ vì tư thù cá nhân.

Con Ong là một tờ báo trào phúng, và bọn viết lách tuy viết lách theo lối nham nhở, nhưng khi đặt bút viết về các ông gọi là đại diện dân tức Nghị Sĩ, Dân Biểu: đều viết dựa trên những chuyện có thật. Mà những chuyện thật đó chỉ là những chuyện thối. Bọn Con Ong khai thác những chuyện thối đó chẳng phải vì mục đích câu độc giả bán báo, mà chỉ để độc giả, tức những cử tri biết những bộ mặt đơ dáy của những đại diện dân mà đã chọn lầm. Như vậy không có chuyện tư thù cá nhân đối với bọn Con Ong, xin ông độc giả lão thành biết như vậy cho.

Ông độc giả lão thành trên còn dạy các chú báo làm báo và ký giả cách viết báo, thật đáng tiếc một người tài ba có lẽ như ông độc giả lão thành lại không đi dạy các lớp báo chí, hay ra làm báo cho vui.

Theo bọn Con Ong thì có lẽ ông Vô danh nhân chỉ là một dân biểu hay nghị sĩ, hoặc giả là người của dân biểu nghị sĩ vì quá cay cú báo chí đã vạch mặt bản của các đại diện dân nên viết thư, ký vô danh mà dạy khôn báo chí.

Nghị thầy bói Le Mouton hoạt động dữ

Anh nghị thầy bói Le Mouton, người trong gần 4 năm qua không hề có một lời... phát biểu cảm tưởng tại diễn đàn Thượng Viện đạo này có vẻ hoạt động giữ, chẳng hiểu anh hoạt động gì mà chạy đôn chạy đáo mọi nơi, bỏ cả những cuộc đánh Tài bàn, Mạt chược.

CHUP MŨ: Đã «chống Cộng» thì ai cũng ngon hết, bất kể là dân biểu hay Tỉnh trưởng, dù có vừa đánh trống vừa ăn cướp đi nữa.

MA NỐP: Chúng nó làm «ma nốp» bầu cử, chứ chống Cộng cái con mẹ tôi! Trờ ma nốp về tiền đó mà làm sao qua mặt được tụi này?

JEANNOT: Dân biểu mà xách động được biểu tình mới ngon, chứ còn Tỉnh trưởng như anh vua con trong Tỉnh, muốn hô xuống đường lúc nào lại chẳng được?

NỮ KÊ: Thời buổi này muốn hại ai cứ việc chụp cái mũ Cộng sản trên đầu họ, cả hai tay dân biểu, Đầu tỉnh kẻ ra đều ngon cả. Nhưng xét kỹ thì ông Đầu Tỉnh Nước Mắm ngon hơn, vì ngày 1-5 Trung Ương ra lệnh cấm biểu tình, ông ta bắt chấp, cứ cho dân của ông xuống đường như thường. Ngon!

BAN GIÁM KHẢO: Nữ Kê mà đã tuyên phán về (tác quái) thì tuyệt cú mèo rồi: 5 điểm!

Đại Hội Hippi và phu nhân?

HỎI: Đố quý vị biết tại sao Đề nhất phu nhân lại đến chủ tọa cuộc Đại Hội của mười ngàn cô cậu Hippi choai choai sắp được tổ chức ở sân Hoa Lư đây?

CHUP MŨ: A, đây là đề kiểm tra tiền cơm gọi là «vành khăn xô» cho chiến sĩ Hạ Lào, nên Đề nhất Phu nhân đến chủ tọa là phải.

MA NỐP: Thôi cho xin đi, muốn kiểm tra tiền cơm thì thiếu gì cách, sao lại phải Đại Hội Hippi? Ai còn lạ gì phiếu của bọn choai choai cũng đồng lắm chứ bộ.

JEANNOT: Nói vậy ra bà đi kiểm phiếu? Không chắc đâu. Đây là bà muốn chứng tỏ mình cũng rành câu «Make Love not war» như ai đó mà!

NỮ KÊ: Đúng thế đấy. Lãnh tụ thời buổi này phải «chịu chơi» như thế mới được.

BAN GIÁM KHẢO: 5 điểm cho Chup Mũ.

Đã đi ăn cướp mà còn chơi cha

Thưa đó là trường hợp tên trượng cướp khét tiếng Châu Đốc lừng danh Sè Goong tục danh là Ba Cáo và tên thật là Trần Ngọc Thành vừa mới bị nhà nước thộp cổ sau bao nhiêu năm trời làm mưa làm gió và gần như hoạt động một cách công khai.

Cái tên Ba Cáo này tuy mang tiếng là trượng cướp đày, nhưng cách măn ăn của y thiệt chả khác nào như một ông tướng Quảng Lạc. Có đôi khi lại còn oai hơn thế nữa!

Dân chúng tại quận Tân Châu cho biết cứ mỗi ngày vào khoảng ba giờ chiều. Ba Cáo viết giấy cho thủ hạ đưa tới từng nhà dân chúng để đòi tiền như kiểu đòi tiền mai lộ. Nhà nào nghèo thì đăm ba chục, còn giàu có khá giả thì đòi ba trăm có khi hàng ngàn. Nếu ai từ chối thì tối hôm đó cả nhà sẽ bị Ba Cáo cho đi khai hội mí run. Tuy là trượng cướp nhưng Ba Cáo lại giao thiệp toàn mí lì các đảng tại to mặt lớn như tỉnh trưởng hoặc khu phó. Theo báo Chính Luận cho biết thì thời ông quan tư Nguyễn Hoàng Minh làm tỉnh trưởng Châu Đốc, Ba Cáo đã đi ra đi vô tỉnh trưởng như đi chợ. Và trước ngày y bị bắt, người ta cũng thấy y đi cặp kè mí ông chi khu phó chi khu Tân Châu và tổ chức một sông bài lớn tại Quận này ăn thua bạc triệu.

Dưới trường Ba Cáo lại có cả một lũ những đảng viên Kaki nữa.

Thiệt đúng là một chuyện lạ quá sức tưởng tượng!

Nhưng điều lạ nhứt là ngay từ năm 1968 Ba Cáo đã từng hạ sát một trường đồn Nghĩa Quân ở Phú An, trước sự chứng kiến của biết bao nhiêu là người ngòm. Ấy thế mà bấy lâu nay, vụ án mạng vườn được bung bít một cách im lìm.

Mấy năm trời mặc sức lộng hành, coi vương pháp của triều đình như là những thứ chổi cùn dễ rách, tới bị giờ nữa Ba Cáo bị bắt người ta mới dám lên tiếng tố cáo. Và tuy tố cáo đây, nhưng dân chúng vườn còn sợ khiếp vía vì chỉ e rằng, vô phúc thiếu âm đức, Ba Cáo mà lại được trả tự do để ra về thơ thối hân hoan thì bỏ mẹ hết cả lũ.

Thời đại của các đảng Lương Sơn Bạc rồi các cụ ơi:

Thào nào mà người ta gọi là ông Cao văn Trường là Thái úy Cao Cầu, đầu rằng, ông Trường chưa có đá cầu bao giờ. Chỉ biết chơi... GÀ (chữ «Gà» viết hoa) mà thôi.

Con Ong nham nhở nhưng không xuyên tạc

Một cái thư «pót tề» ở Tân An nhưng lại viết «Long Xuyên ngày 22-4 gửi cho các báo phần nân về một số nhật, tuần báo đ... loan tin một cách

CỬU SỪNG

Anh nghị Le Mouton ở phe thân nhà nước, nguyên ngày xưa là một «cây văn huệ», có lẽ vì vậy anh thường hay đi thường ngoạn những buổi sắc xy? Làm nghị sĩ trong tháng lãnh đều như anh kể cũng sung sướng thật.

Đổi lập kiểu kỳ quái

Ông Nghị không biết có phải nguyên gốc đạo Hòa Hảo không vừa tuyên ngôn rằng, nếu Hành pháp không cấp giấy hợp lệ quân dịch cho đồng đều mọi tín đồ trong những hệ phái thuộc tôn giáo Hòa Hảo thì, hệ phái trong đó có ông Nghị sẽ không bỏ phiếu cho Tổng Thống Thiệu trong kỳ bầu cử tới. Ông Nghị còn cho rằng Hành Pháp đang cố tình chia rẽ nội bộ Phật Giáo Hòa Hảo trong việc cấp giấy hoãn dịch cho hệ phái này mà không cấp cho hệ phái khác.

Lời nói của ông Nghị nghe có vẻ nặng, ông đe dọa không bỏ phiếu cho ông Thiệu. Nhưng Con Ong nhớ không nhầm thì ông Nghị trên đã đi theo phe Nghị sĩ chống Hành Pháp từ lâu cơ mà. Thời chờ ông cựu Nghị Đôn lên làm lớn rồi ông sẽ được thỏa mãn...chứ trước chống đối ông Thiệu hết mình, nay lại nói là không bỏ phiếu vì không tranh đấu được giấy hoãn dịch cho phe mình thì kỳ quá.

Ông Nghị này dường như mới đi công du về, trung bình mỗi năm ông đi ngoại quốc một lần, hoặc hai ba lần, và ông cũng không phải là một ông Nghị sáng giá.

Biếng ăn! Mất ngủ!

HÃY UỐNG:

SIROP RÉACTIN (Béta)

- AN NGON - MAU ĐÓI
- LÊN CÂN NHANH CHÓNG
- DỄ NGỦ YÊN LÀNH
- TRỊ MỌI PHONG NGŨA.

Có bán tại các nhà thuốc tây

(50M BYT/QC&P)

TIỂU NGỌC
Người dân đen
cầm cân

Quyền Tư Pháp độc lập và cá tháng Tư

Không biết có phải do óc trào lộng, tính bông lơn chứa đựng một ẩn ý sâu xa nào đó của các nhà lập hiến hay không mà bản hiến pháp cứu sừng đã ra chào đời vào ngày mùng 1 tháng 4. Hoặc giả chỉ vì nhu cầu cấp bách của hoàn cảnh mà ngẫu nhiên hiến pháp cứu sừng chín nút được ban hành đúng ngày cá tháng Tư. Bất biết vì lý do gì, cá tháng Tư cũng có ý nghĩa là một trò chơi nghịch để phỉnh chọc lẫn nhau. Do đó, bản hiến pháp chín nút, đặt nền tảng cho sự tổ chức các cơ chế của nền đệ nhị cộng hòa Annamta đã bị sao quá tã « cá tháng Tư » ảnh hưởng nặng nề.

Một trong những trò chơi « cá tháng Tư » của bản hiến pháp cứu sừng là Tối cao pháp viện. Nguyên tắc tổ chức cơ cấu này và thể thức thiết lập nó đã mâu thuẫn, công phá nhau kịch liệt tương chừng không có trò chơi cá tháng Tư nào ý nhị và thú vị hơn nữa.

Này nhé, hiến pháp chín nút đặt nguyên tắc rằng thì là Tư Pháp là một quyền độc lập. Quyền này được ủy nhiệm cho Tối Cao Pháp Viện. Nhưng thể thức để thiết lập, để tổ chức Tối cao Pháp viện lại cho thấy rằng cái sự độc lập của quyền Tư Pháp không lấy gì là chắc chắn cho lắm.

Trước hết Thẩm phán đoàn, Công tố đoàn và Luật sư đoàn (mà thành phần cử tri của ba đoàn thể này phải đồng đều) canh ty với nhau bầu ra 30 đảng Bao công tối cao. Sau đó, Quốc hội làm một đường tuyên lựa tài tử, chọn lấy 15 đảng Bao công trong số 30 đảng, và Tổng Thống sẽ bổ nhiệm 15 đảng ấy làm Bao công tối cao thiết thọ.

Phạm lệ hệ được bầu cử là y như có chuyên lệ thuộc vào cử tri, cho nên khó có thể tránh được cái cảnh các ứng viên Bao công tối cao có những cử tri « làm duyên », với cử tri vì vậy sự độc lập đã trượt vô chuỗi ngay bước đầu tiên. Cái cảnh các ứng cử viên Bao công tối cao đi « vận động » với các đồng nghiệp Bao công, với các vị thợ cái, với quý đ ng Rân biểu, Nghị sĩ (trong số đó có các đảng b on lịch cỡi trường, buôn đồ lót đờn bà, nghiên kí tượng chàm, cạo sửa sự vụ lịnh, chuyên ngân phi pháp, buôn lậu vàng cục, buôn lậu bạch phiến,

không kể tới các đảng đập lộn nhau, đòi tạt quần, đòi biểu diễn chim để chứng minh rằng nó không teo, các đảng mà đời mệnh danh là nguy quân tử Nhạc Bất Quân vân vân và vân vân) thì cái tích vận động để xin phiếu ấy chắc chắn là thể thâm vô cùng tận.

Yếu tố thứ hai khiến quý đảng Bao Công tối cao, sau khi đã được bổ nhiệm, khó giữ được cái sự độc lập là nhiệm kỳ của Bao công tối cao chỉ có 6 năm. Nói cách khác, các đảng Bao công tối cao rất nhiều hy vọng bị bãi miễn, nếu trong thời gian tại chức 6 năm không làm « đẹp lòng » quý đảng Rân biểu, nghị sĩ, quý đảng Bao công đàn em, quý đảng thợ cái, và nhất là không làm đẹp lòng...Hành Pháp. Xin hải nội chư quân tử đừng ngạc nhiên khi thấy kẻ hèn này liệt kê cả Hành Pháp ra đây, bởi lẽ tuy Hành Pháp không dính dáng đến việc bầu cử hay tuyển chọn quý vị Bao công tối cao thật đấy, nhưng cả nước đều biết rằng bàn tay Hành pháp dài lắm, Hành pháp rất có thể hành động qua quý đảng có tên là Jeanot được lắm chứ.

Muốn bảo đảm cho sự độc lập và vô tư của Tư Pháp thì nguyên tắc bất khả bãi miễn phải được tôn trọng gắt gủ kiệu. Một thẩm phán xử án không thể bị giải nhiệm, huyền chức, chuyển chuyên nếu không do luật định. Đó là đối với các thẩm phán thường.

Đồng ý rằng nhiệm kỳ 6 năm của các Bao công tối cao là do Hiến pháp quy định, nhưng phải công nhận rằng trên thực tế 6 năm ấy quả thật là 1 con ngáo ộp khiến sự vô tư và độc lập dảm ù tẻ chạy lảm lảm. Cho nên, tại nhiều nước, các đảng Bao công tối cao được bổ nhiệm làm Bao công tối cao suốt đời, hoặc giả được làm Bao công tối cao tới một tuổi rất cao, để khỏi bị con ngáo ộp bãi miễn đe dọa.

Suốt 6 năm vung vít, lưỡng thán trên một trăm ngàn đồng, nhà cao cửa rộng, xế 404 chạy phom phom, xuất ngoại lu bù kèn, thì con ngáo ộp nhiệm kỳ 6 năm lại càng đáng khiếp đảm. Một Bao công khi xét xử mà lúc nào cũng pháp phòng lo sợ không được tái cử vì một quyết định trái với ý muốn của khối cử tri, thì làm sao giữ được cái sự độc lập vô tư. Và như vậy, dù muốn dù không, người ta có quyền nghi ngờ rằng tục dao « bánh ít trao đi, bánh quy trao lại » rất có thể được mang ra áp dụng. Nhất là trong khối người được quyền tuyển chọn, quý đảng Bao công tối cao lại có những phần tử nham nhờ buôn lậu ma tuý, buôn lậu vàng cục.v.v.

Riêng đối với các Bao công đàn em, các Bao công tối cao cũng ở trong trường hợp khó xử. Cứ mỗi sáu năm, lại phải nhờ cậy tới bàn tay tác thành của các đồng nghiệp Bao công này, cho nên cái sự quân trị ngành Bao công xử án cũng bị cái gai 6 năm làm cho quý đảng Bao công tối cao bối rối.

Một yếu tố khác nữa cũng có tác dụng đui đui sự độc lập của Tối Cao pháp viện đi chỗ khác chơi: Các Thẩm phán Công tố cũng có quyền ứng cử vào cái viện Tư pháp tối cao này.

Thật ra, Hiến Pháp chín nút không khẳng định rõ ràng là Thẩm Phán công tố có thể ứng cử vào Tối cao Pháp viện. Điều 80 khoản 2 của

bản Hiến pháp cứu sừng chỉ nói rằng: « Thẩm phán Tối cao Pháp viện phải là những Thẩm phán hay luật sư đã hành nghề ít nhất 10 năm trong ngành tư pháp ». Do đó, Luật số 7-68 ấn định tổ chức và điều hành Tối Cao Pháp Viện đã cho phép các vị Bao công bên Công tố được dự cuộc chạy đua vào tòa nhà Tối Cao ở đường Gia Long.

Các Thẩm phán công tố, mặc dù các điều kiện tuyên bố trong tư như các Thẩm phán xử án nhưng chỉ là những nhân viên của quyền Hành pháp bên cạnh các Tòa án mà thôi. Các đảng Bao công bên công tố viện hoàn toàn lệ thuộc vào Hành pháp yêu cầu Tòa xét xử áp dụng pháp luật cho đúng đường lối của Chánh phủ. Các Bao Công bên ngành Công tố phải tuân theo lệnh của thượng cấp, nếu bị bỏ bất tuân lệnh sẽ bị trừng trị. Vì vậy, quý vị 10 công bên công tố không được hưởng « bất khả bãi miễn ».

Có người bảo rằng mặc dù thẩm phán công tố là nhân viên lệ thuộc Hành pháp, nhưng quý đảng Bao công này chỉ bắt buộc phải tuân lệnh bằng giấy tờ, khi ra trước Tòa quý vị ấy vẫn được quyền tư do phát biểu ý kiến, trái với luận trạng viết, như thế quý vị Bao Công bên công tố vẫn giữ được tư thế độc lập của họ đối với Hành Pháp do đó, quý vị thẩm phán công tố có đặc cử vào Tối cao pháp viện cũng không hại gì đến tính cách độc lập của quyền Tư Pháp.

Nói thế nào thì nói, nhưng hiển nhiên các đảng Bao công bên Công tố chỉ độc lập có một nửa. Vốn sẵn thói quen nghề nghiệp là tuân lệnh hành pháp, quý đảng Bao công Công tố khó lòng mà ly dị được với thói quen đó. Nhất là gần đây, xếp chúa của các Bao công đã cho biết rằng: « kết quả của sự giải thích hiến pháp hay bất cứ bản văn nào tùy thuộc rất nhiều vào cá tính của thẩm phán », thì dù thấy rằng thói quen cũng nguy hiểm lắm, vì nó là bản chất thứ hai của con người, nó là cá tính của con người vậy.

Hiến pháp chín nút quy định quyền Tư pháp độc lập, nhưng cơ quan cao nhất của quyền này lại không có được những bảo đảm hữu hiệu để giữ vững cái sự độc lập của mình. Mà nguyên do của những khó khăn trong việc gìn giữ tính cách độc lập của TCPV lại cũng do chính hiến pháp cứu sừng bày đặt ra. Mặc dù các Thẩm phán xử án được quyền bất khả bãi miễn, nhưng cái nhiệm kỳ 6 năm của các Bao công tối cao lại là một cách bãi miễn thực tế dành cho quý đảng Bao công nào không làm đẹp lòng « người ta ». Cho nên, có thể nói rằng hiến pháp cứu sừng ra đời nhằm ngày cá tháng Tư là có nhiều ngụ ý lắm. Các nhà lập hiến thật là thâm. Thiên hạ ai cũng biết cá tháng Tư là một trò chơi nghịch nhằm đùa cợt người khác. Một trò đùa làm mọi người chưng hửng.

Vậy thì, xin hải nội chư quân tử đừng nên nghiêm khắc phê phán cơ quan Tư pháp cao nhất nước mỗi khi cơ quan này có một quyết định gì mà quý vị cho rằng không thỏa đáng. Lỗi không ở ai hết. Chỉ tại hiến pháp cứu sừng ra đời đúng ngày cá tháng Tư. Cho nên còn rất nhiều trò đùa khiến mọi người chưng hửng vì ngạc nhiên như sau này.

● ● ●

Mỗi ngày 2 chuyến bay
SAIGON-ĐÀ NẴNG
1 chuyến bay
SAIGON - HUẾ
BẰNG PHẢN LỰC CƠ BOEING 727
Hàng Không Việt Nam

CẨM — CÚM

đã có

RHUMEX

(Bán tại các nhà thóc tây)

Nhãn Hiệu
Con Voi Đỏ

« GÂY ÔNG BẠP LƯNG ÔNG » HAY TẠI SAO ROBERT CHỨC LẠI ĐÔI 9 ÔNG TỐI VIỆN PHẢI TỪ CHỨC ?

● 9 QUAN VIÊN ĐỊNH HƯỚNG TRỌN « THỜI » 15, NHƯNG LÀNG NƯỚC LA Ó, ĐÔI NHƯỜNG MÂM CHO NGƯỜI KHÁC !

Tuần trước, Con Ông đã nói qua về bản án của TCPV ngày 20-4, làm cho việc bầu cử thêm 6 thẩm phán vào TCPV bị bế tắc, đưa tới một cuộc khủng hoảng dây chuyền giữa các cơ chế hiến định của đệ nhị Cộng Hòa.

Hôm nay, xin trình bày về mấy yếu tố mới, do Ủy ban Tư pháp định chế Thượng Viện (Chủ tịch là Nghị Nguyễn Văn Chức, Biệt danh Bob Kennedy VN) tung ra, để đòi cả 9 thẩm phán TCPV hiện hữu phải từ chức.

Điều 80 Hiến Pháp định rằng TCPV gồm từ 9 đến 15 thẩm phán được Quốc Hội chọn theo một danh sách 30 người do Thẩm phán đoàn Công tố đoàn và Luật sư đoàn bầu.

Điều 4 luật 7/68 ngày 3-9-1968 quy định TCPV gồm 15 thẩm phán trên một danh sách 30 người. Nhưng mới đầu chỉ chọn 9 thẩm phán, rồi đến năm 1971 mới chọn thêm 6 thẩm phán nữa.

Vì thế, cuối năm 1970, khi định ngân sách cho năm 1971, TCPV đã dự trù một số chi cho 15 thẩm phán chứ không phải chỉ có 9 TP như trước. Nghĩa là ngân sách năm 1971 tăng hơn năm 1970 rất nhiều.

Nhưng rồi, khi thủ tục bầu cử thêm 6 thẩm phán vào TCPV cho đủ số 15 đang được xúc tiến tốt đẹp, thì TCPV lời cái thông báo của H. Đ. Bầu cử ra mà xử là vi hiến và trái luật. Khiến việc bầu cử thêm 6 thẩm phán phải đình chỉ, không thể tiến hành được nữa.

Vì vậy mới có tin đồn rằng số dĩ 9 thẩm phán hiện hữu của TCPV "đóng cửa rút cửa", không cho thêm 6 người vào nữa, vì muốn hưởng trọn số ngân sách dồi dào đáng lẽ dành cho 15 người. Một «thời», cơm Tàu đáng lẽ dành cho 15 người mà 9 người ăn cả, thì khoái khẩu quá. Tuy nhiên, đây chỉ là tin đồn về căn cứ, các Thẩm phán Tối Cao đâu có bản như vậy...

Dầu sao, phán quyết của TCPV ngày 20-4 đã bị dư luận công kích khá nặng. Nặng hơn cả là bản nhận định của Ủy ban Tư Pháp Định Chế Thượng Viện tung ra vào sáng 3-5-71.

Bản nhận định này đưa ra 2 yếu tố khá ác liệt :

1) Trước hết, TCPV không có quyền xử thông cáo số 1 ngày 6-4 của Hội Đồng Bầu Cử bỏ tức 6 Thẩm Phán TCPV, bởi vì hiến pháp cũng như luật pháp chỉ cho

TCPV xử tính cách hợp hiến hay bất hợp hiến và hợp pháp hay bất hợp pháp của các đạo luật, sắc luật, sắc lệnh, nghị định và quyết định hành chánh, chứ không được xử thông cáo.

Không có quyền xử, mà cứ xử, là vi hiến và vi luật. Tối Cao Pháp Viện là cơ quan bảo hiến và bảo vệ luật pháp, mà còn vi luật và vi hiến, đó là điều đáng buồn. Cũng giống như cơ quan có nhiệm vụ đặt trừu tượng những mà lại tham những tổ mẹ !

2) TCPV đã coi việc chọn thêm 6 thẩm phán trên một danh sách 30 người là vi hiến, vì hiến pháp chỉ nói chọn từ 9 tới 15 trên 30, nên không thể chọn dưới 9 trên 30. Nếu đã giải thích hiến pháp một cách quá khắt khe như vậy... thì con số 30 cũng không thể thay đổi được. Nhưng 9 vị thẩm phán hiện hữu năm 1968 được chọn trên một danh sách chỉ có 24 người, chứ không đủ 30 người như hiến pháp và luật 7-68 quy định. Thành ra cũng vi hiến !

Cơ quan bảo hiến được thành lập theo một thủ tục vi hiến, thì từ chức là phải.

o o o

Hậu quả bản án 20-4 của TCPV cũng như bản nhận định của Ủy ban Tư Pháp Định Chế TV ngày 3-5 rất nghiêm trọng.

— 9 thẩm phán hiện hữu từ chức, đợi quốc hội sửa luật để bầu lại, là đẹp hơn cả. Nhưng để gì các thẩm phán này đã chịu từ... chức.

— Chẳng ai có quyền bắt 9 thẩm phán từ chức. Nhưng nếu quý vị này cứ ngồi lại, thì làm gì còn đủ uy tín mà hành xử cái quyền Tối Cao về Tư Pháp của mình.

— Bản án ngày 20-4-71 của TCPV khiến việc bầu thêm 6 thẩm phán vào TCPV cho đủ số 15 không thể thực hiện được, nhưng giữ nguyên thành phần 9 người hiện hữu cũng không được vì ngoài chuyện vi hiến, còn trái luật.

— Chỉ mấy tháng nữa, TCPV sẽ phải đóng vai trò rất quan trọng trong cuộc bầu cử Tổng Thống (nhận đơn, hợp thức hóa...). Nếu luật được sửa sớm để TCPV có một địa vị hợp pháp hợp hiến, thì cuộc bầu cử Tổng Thống cũng bị trở ngại,

— Nhưng Dân biểu không chịu đi họp, việc sửa luật có thể tiến hành được không ?

Ngồi rù gai hạng dài tấn tấn

TRẦN VĂN HƯƠNG

giải phóng miền Nam, xây dựng và bảo vệ miền Bắc v.v..

Ngày Phật Đản, đáng lẽ là ngày kêu gọi hòa bình, xóa bỏ hận thù, mà ngay các nhà tu hành của BV cũng hô hào «giải phóng miền Nam», thì miền Nam hy vọng gì có thể được Cộng sản BV để yên cho song tồn hay sống chung với họ. Nhà tu hành còn đòi «giải phóng miền Nam» thì giới chính trị và quân sự BV sẽ ham «giải phóng đến mức nào ?

Thật hay bịp ?

Chắc độc giả còn nhớ, cách đây chừng gần nửa năm, dư luận một dạo đã sôi nổi về vụ Thẩm Phán Ngô quang Tường, chánh sở kiểm kê quan thuế toàn quốc đã bị cách chức vì lời thôi với người đẹp «E lờ tê E lờ vờ» của «E rồng lộn». Bị cách chức, ông Tường nhờ báo chí kêu oan tùm lum, rồi bỗng nhiên ông biến mất. Người ta đồn ông đã bỏ trốn ra ngoại quốc.

Rồi trên số báo Công Luận đề ngày 3-5, người ta thấy đăng một bức thư của bà Ngô quang Tường gửi từ Nam Vang về, kể rằng gia đình bà, gồm 2 vợ chồng và 3 con, cách đây ít lâu, đang nghỉ mát ở Đà Lạt, thì có một bọn người bí mật mang vũ khí tới Hotel bắt cóc, chở đến một rừng cao su, tại đây có trực thăng đợi sẵn, và chở tuốt qua Nam Vang quản thúc trong một ngôi biệt thự. Rồi được ít hôm, một mình ông Tường lại bị bọn người bí mật bắt cóc mang sang quản thúc ở Tân Gia Ba.

Bà Tường gửi về cả bản sao bức thư của ông Tường gửi cho bà từ Tân Gia Ba.

Nếu vụ ông Tường bị bắt cóc xảy ra đúng như lời bà Tường viết thư cho báo CL, thì vụ này thật ly kỳ, và «bọn người bí mật» chẳng coi luật pháp và chánh quyền VNCH ra cái thứ gì cả.

Nhưng có nhiều điều thắc mắc, là :

1) Những sự việc do bà Tường kể không ghi rõ ngày tháng, nên rất khó kiểm chứng.

2) Bà Tường nói rằng bọn người bí mật bắt ông Tường vì sợ ông tiết lộ những bí mật nào đó. Nếu vậy, trong khi ông Tường còn đang bị bọn bí mật giam, mà bà Tường dám kể rõ nội vụ để đăng báo, thì thật là «đại dột», có thể nguy hại đến tánh mạng ông Tường.

3) Bản sao bức thư ông Tường gửi cho vợ từ Tân Gia Ba có đoạn nói rằng ông đang bị giam lỏng, «luôn luôn có người canh gác, nên không làm sao ra được». Bị canh giữ ngặt nghèo như vậy mà có thể gửi thư về cho vợ được, thì thật quá tài tình.

Vì những điều thắc mắc trên, nên người ta nghi ngờ chưa chắc vụ ông Tường bị bắt cóc đã có thật, hay trò bắt cóc chỉ là một mưu mẹo của ông Tường tung ra để đánh lạc hướng dư luận.

Đợi xem.

Sống chung hòa bình

Cho đến nay, TT Thiệu vẫn nhắc đi nhắc lại là ông chủ trương một chiến thắng quân sự, để kết thúc chiến cuộc VN.

Tướng Dương Văn Minh bảo ông không chủ trương chiến thắng quân sự như TT Thiệu, mà mong có một sự «sống chung hòa bình» giữa Bắc và Nam VN. Nhưng rồi như sự chủ trương của mình bị hiểu lầm là một sự liên hiệp, sống chung với Cộng Sản tại Nam VN, Tướng Minh đã phải vội vàng cải chánh là ông chủ trương «song tồn». Nghĩa là cả Bắc và Nam VN đều tồn tại song song, ai sống đất của người nấy.

Phó TT Kỳ, vốn là con điều hâu đầu đàn Bắc tiến, đã vội vàng tán thành chủ trương của Tướng Minh. Và phê bình Tổng Thống Thiệu rằng bây giờ mà còn chủ trương chiến thắng quân sự là lạc hậu, không thức thời v.v... Khiến TT Thiệu phải vội vàng phản ứng rằng kẻ nào chủ trương sống chung với Cộng Sản là phản quốc. Và Phó TT Kỳ bồi thêm rằng những ai chụp mũ ông là đồ bán nước.

Bọn Con Ông chẳng bênh ông Thiệu, cũng chẳng bênh ông Kỳ hay ông Minh, và cũng rất khoái hòa bình, rất khoái «song tồn» với Cộng Sản, đất ai nấy sống. Nhưng vấn đề đặt ra, là mình muốn sống yên ổn, nhưng Cộng sản Bắc Việt có để cho mình sống yên tại miền Nam VN này không ? Lịch sử đã cho biết quá rõ : Cuộc chiến tranh hiện tại không phải vì Nam VN tự nhiên kéo ra đánh BV, mà chính vì Bắc Việt tự nhiên kéo vào «giải phóng miền Nam», không để cho miền Nam «song tồn» với miền Bắc.

Trong quá khứ, Nam VN đã muốn «song tồn» mà không được, bây giờ lại chủ trương song tồn, liệu có xa thực tế không ?

Bây giờ mà chủ trương Bắc tiến, chủ trương chiến thắng bằng cách tiêu diệt Cộng Sản BV, thì thật là quá viễn vông. Nhưng tại sao cả ông Minh lẫn ông Kỳ không nói rõ nếu ta muốn sống chung hay song tồn, mà Cộng Sản cứ đánh ta, thì ta chịu làm nô lệ cho Cộng Sản, hay sẽ có gì chạy lên tàu bay rút mất ?

Một ví dụ hiển nhiên : Sáng 8-4 Á.L vừa qua, nhân dịp Phật Đản, nhà sư Thích Trí Độ ngoài Bắc Việt đã gửi một thư ngỏ cho «đồng bào theo đạo phật ở miền Nam» qua làn sóng điện đài Hà Nội.

Thư có đoạn nói rằng : «Nhất định miền Nam thân yêu của chúng ta sẽ được giải phóng, đồng bào phật tử Nam Bắc chúng ta sẽ xum họp một nhà...»

Và Thích trí Độ tiếp : «Chúng tôi nguyện kê vai sát cánh cùng chư vị Phật tử miền Nam cùng đồng bào cả nước để góp phần công đức của mình vào sự nghiệp cách mạng chung của cả nước,

CÁI KÊ DÊ NGÔNG

ĐỐI THOẠI — ĐỐI THỦ — ĐỐI LẬP (BÀI II)

Có kẻ cho rằng chương trình Người Dân Muốn Biết của ông Tổng Giám Đốc Tin Nhà Nước, được biểu diễn trên Đài Truyền Hình, chung với cái lương, cũng là một màn đối thoại. Tôi không đồng ý. Đối thoại phải tự do và bình đẳng. Không có một kẻ nào được độc quyền đặt câu hỏi và không có kẻ nào được độc quyền trả lời. Có một lần, tôi, Thương Sinh, Gà Thăm cũng được ông Tổng Giám Đốc Tin Nhà Nước, mời lên chương trình ấy, để đối thoại về làm báo đối lập. Chúng tôi đặt một điều kiện, những câu hỏi và câu trả lời, phải đúng như lời rao của chương trình là không được sắp đặt trước. Nhưng các ông phụ trách không chịu, nên chúng tôi đành bỏ cuộc.

Từ trước tới nay, tôi chưa thấy 1 vụ đối thoại nào đúng đắn, với đúng nghĩa của hai chữ đối thoại. Sự đối thoại 1 chiều, có vẻ như sắp đặt từ trước, như hai võ sĩ lên đài đánh cuộc, nhìn bên ngoài, tưởng rằng đấm đá hăng hăm, nhưng biết đâu những đòn đó, đã được tập dượt với nhau rất kỹ.

Tính hoài nghi của tôi đã theo tôi, để rồi ám ảnh tôi mãi, mỗi khi có một biến động chính trị. Mới đầu, sự đối thoại của Đại Vương và Phó Vương, cũng làm cho tôi liên tưởng tới một sự được dân xếp sẵn, nhưng càng về sau, càng thấy cuộc đấu thêm phần trầm trọng, tôi mới biết là ý nghĩ của tôi đã lầm lớn. Cả hai đảng lãnh đạo của chúng ta, đã đấu với nhau một cách rất tận tình.

Gần đây tôi cũng để ý tới một vụ đối thoại, hứa hẹn nhiều sôi nổi và hào hứng. Đó là độ thách thức giữa Ngõ công Đức và Giáp văn Thập. Một bên là dân biểu một bên là Nghị Viên, có nghĩa là cả hai bên đều có những môn võ lười qui khác, thần sầu. Tuy rằng đây chỉ là một sự cấp độ của những tay đối thủ cỡ nhẹ, nhưng với đầu đề "ai là kẻ đâm sau lưng chiến sĩ", nên tôi chắc rằng, sẽ phân định hẳn thứ bậc ăn thua.

Những người làm báo chúng tôi, muốn ăn thua đủ với nhau, thường dùng lối bút chiến. Đọc giả nhiều khi, đọc những bài của hai kẻ chửi nhau rất kỹ, tưởng rằng chúng nó thù hằn nhau ghê gớm lắm. Có biết đâu, chúng nó vẫn vui vẻ với nhau nhiều khi còn sống chung với nhau cùng một nhà, viết bài xong còn đưa thẳng kia coi trước, để sửa soạn mà... chửi lại. Nhưng ít ai có được cái tinh thần thượng võ của con nhà làm báo, nhất là những người đó lại là Nghị Viên và Dân Biểu. Cả hai đều coi thường đối thủ. Ngõ Công Đức thì cho rằng thẳng được Giáp văn Thập cũng chẳng vinh dự gì. Còn Giáp văn Thập thì cho rằng, đối thoại với Ngõ công Đức thật phí sức lao động, thà rằng về nhà bóp còi xe hơi còn sướng hơn. Tôi đã theo dõi cuộc đối thoại này, để liệt kê vào thành tích của những sinh hoạt chính trị xảy ra trên đất nước, nhưng kết quả chỉ là vụ trái núi để ra con chuột. Thách thức thì lớn tiếng lắm, nhưng tới lúc cần phải đối thoại, thì lại co vòi, rụt cổ như con rùa, lấy cớ ở những thủ tục hành chánh linh kính, ở những điều lệ nội qui khó nhai, để làm hoãn binh chi kẻ, làm thành một tiền lệ "đề lâu kit trâu hóa bùn".

Trong bốn năm của thời đệ nhị Cộng Hòa, từ ngày khai sinh ra Hiến Pháp, tôi chưa thấy xảy ra trong sinh hoạt chính trị tại đây, một vụ đối thoại đúng đắn. Họp báo không phải là đối thoại, vì nhìn thấy

khung cảnh họp báo đã thấy ngay một sự bất bình đẳng. Nhất là khi nhà báo nào hỏi một câu ngay tình, thì thường đón nhận những hậu quả không tốt. Không khí dân chủ, chưa thấm nhuần được trên giải đất này, dù rằng có nhắc đi, nhắc lại hàng ngàn lần, câu "thân ái cùng đồng bào". Người lãnh đạo, dù có cởi giày, đi cây lúa với nông dân, leo lên xe, đập một vòng với đám cua rơ, cũng vẫn có cách biệt nước, lửa để cho những người muốn đối thoại, vẫn cứ phải đứng từ đằng xa để nhìn, mà không dám có một lời bình phẩm.

Hình như mỗi một hành động, một cử chỉ, đều chỉ có tính chất vị kỷ, nghĩa là nghĩ tới mình nhiều hơn là nghĩ tới người. Ai là kẻ anh hùng của Cao Đài hơn là tướng Trịnh minh Thế, mà không thấy ai nhắc nhở tới một chút công nghiệp, hay nhớ tới ngày giỗ để tưởng niệm. Nhưng khi đức Thượng Sanh vừa nằm xuống, thì không thiếu gì các bậc chính khách, những nhà lãnh đạo, tập nập hành hương về Tây Ninh, tỏ lộ sự tôn sùng. Vẫn biết rằng Đức Thượng Sanh là người thay thế Đức Hộ Pháp Phạm công Tắc, nhưng nếu không phải là mùa bầu cử và đạo Cao Đài không có tới hai triệu tín đồ, thì sự sùng kính có được tới mức như thế này không?

Tôi không dám chê trách ai. Với chính trường thì tôi là kẻ đứng ngoài. Như một người lạ, một người khách. Chuyện biên đầu chính trị, đối với tôi, không quan hệ, quan hệ, miễn là đất nước này chọn đúng được người lãnh đạo, để cho chúng tôi được yên ổn làm ăn.

Các đối thủ hiện nay, đang nhìn nhau bằng những đôi mắt hằn học, không phải là những kẻ có tinh thần thượng võ. Cái đá của Phó Vương, lúc đầu mãnh liệt là thế, rồi đến lát sau, qua vài lời tuyên bố ở Tây Ninh, cái đá ấy như bị người điếm trúng huyết đạo, đưa lên nửa chừng rồi chần rừ xuống. Anh chàng Thượng Nghị Sĩ Mc Govern, phải chăng không xứng danh đối thủ, nếu anh là Thượng Nghị Sĩ, nhưng nếu anh lại là ứng cử viên Tổng Thống kỳ này, thì anh lại cao quá khó để mà đá được trúng bàn tọa. Kết quả, dù có đá anh chàng nữa, thì cú đá cũng chỉ lại như cú đá của ông dân biểu Lê Tài Hòa đá được đối thủ một phát thì mất mẹ nó cái đồng hồ, phải kêu toáng lên để xin bồi thường. Mùa bầu cử, quả thực là lắm chuyện.

Các đối thủ hiện nay, đều như muốn vươn cao lên, vượt hẳn mọi người để chiếm lấy một chút thượng phong. Kẻ nào cũng có sở trường và sở đoản. Phải nhìn nhận rằng, không ai từ nan một phương pháp nào, dù phương pháp ấy được liệt vào hàng bá đạo. Dân chúng, nhiều khi như những quân cờ. Cờ càng giữ được nhiều quân thì càng có hy vọng thắng, nhưng nhiều khi, người ta cũng dám thí 1 cây xe, dẩy 1 tên tốt qua sông để bị chặt, rồi nhờ đó mở đường cho tướng đi, rộng thênh thang, đưa đối thủ vào một nước chiếu bí khó gỡ. Đến bây giờ, tôi mới hiểu, tại sao chính trị và quân sự được coi như những bàn cờ. Bàn cờ chính trị, bàn cờ quân sự v.v...

Tờ báo của chúng tôi là tờ báo đối lập. Sự đối lập của chúng tôi không quá khích, vì chúng tôi đứng ra ngoài lề chính trị. Nhưng tuy vậy, tên chủ nhiệm Minh Võ vẫn cần dạn là nên từ từ, đừng bao giờ nóng tính. Có một lần, hẳn đã kể một chuyện ngụ ngôn về sự đối lập với sự tử.

Sự tử là vua trong rừng. Thần dân đều phải hàng phục dưới trướng vua Sự tử. Một ngày, Sự tử bị đau, bèn cho triệu tập quần thần, như ở một nước dân chủ, họp Hội Đồng Nội Các. Khi đông đủ mặt vẫn võ bá quan, Vua Sự tử gọi chú quan Chó Sói lên, há miệng ra, phả hơi vào mặt rồi hỏi:

— Mùi trong miệng ta như thế nào?...

Vua Sự tử chớp mắt rất kỹ, toàn là cao lương, mỹ vị, bị đau cả tháng, tất nhiên là miệng phải nặng mùi. Chó sói bèn nôi máu đối lập, chề ngay:

— Miệng của vua thú vị thấy mẹ. Thú vị hơn cả cái cầu tiêu công cộng nữa. Không còn gì để mà diễn tả nổi cái mùi ấy chỉ dám ví miệng vua với lá đa Phún Ngô Bà Thành.

Làm vua mà bị chê thì ai mà không tức. Sự nổi giận của vua sự tử rất có chính nghĩa. Ngài quát tháo um xùm, rồi nhảy tới cắn cồ chú chó sói thích đối lập phá hoại và ăn thịt luôn cho tiện việc nhà nước.

Rồi vua Sự tử lại gọi chú quan thỏ lên, phả hơi vào mặt rồi lại hỏi:

— Mùi trong miệng ta như thế nào?..

Hãy nói ta nghe. Ta rất thích những người đưa ra những ý kiến xây dựng.

Chú quan thỏ nhìn gương tên đối lập chó sói. Và lại, chú thỏ vốn nhát và đầy máu nâng bi, kiểm diêm, y hết các ông Dân Biểu Nhà Nước. Chú bèn đi ngay một đường nịnh:

— Dạ, mồm Vua thơm lắm, thơm cứ y như là mồm cô ca sĩ Kim Loan lúc hát bài Căn nhà ngoại ô.

Được khen như thế, tưởng rằng Vua Sự tử phải khoái, hay ít ra thì cũng gạt gù cái đầu. Không ngờ Ngài cũng nổi giận. Thằng này nâng bi lộ liễu quá, làm mất đi tính chất dân chủ của đối thoại. Ngài gầm lên một tiếng, rồi cũng soi tái ngay anh chàng nâng bi xấu số.

Rồi vua sự tử gọi anh quan khỉ lên cũng hỏi ý kiến về cái mùi ở trong miệng ngài. Nhìn thấy gương trước mắt, hai bạn đồng nghiệp của mình, kẻ bị soi tái vì đối lập, người bị đi chuyễn tàu suốt vì nâng bi, anh khỉ, tròi vốn cho chút thông minh, bèn kính cẩn thưa rằng:

— Dạ kính thưa đức vua, mấy ngày nay con bị nghẹt mũi, nên chẳng thấy mùi gì cả.

Nhờ ở sự đối lập nghẹt mũi mà khỉ thoát chết. Theo ý của bốn báo chủ nhiệm nếu muốn đối lập thì chỉ nên biểu diễn những màn đối lập nghẹt mũi. Hãy nhìn những gương trước mắt. Kẻ đối lập đến chiều, đến tối, đã bị bắt chó, bị phá tòa báo. Kẻ nâng bi thì đang bị hải tội về xuất ngoại dài dài trên tờ báo của Nhà Nước. Vậy hãy tập nghẹt mũi đi. Để một bông hoa thơm hay đi mồm tòm vào mũi, cũng cần phải thân nhiên, và phải đưa những đường gạt đầu và lắc đầu vô hại.

Vì những lời khuyên như thế, nên những người viết báo này đã dần dần bỏ báo mà đi. Có lẽ rồi đây, tôi cũng phải bỏ nghề viết báo đối lập, trở về nghề viết tiểu thuyết để được sống lâu như ông Bành Tô.

Đĩa ngọc môn

Một quan đầu Tỉnh bị chửi "đ.m." ngay tận mặt mà phải nín thinh! ?

Tục truyền rằng, ở một tỉnh thuộc quê quán của đệ nhất phu nhân An Nam Cộng Hòa đệ nhị, có một đấng mày râu, tốt phước nhờ lấy được bà vợ vốn là chị gái của đệ nhất phu nhân. Thế cho nên, 1 người là Vua, cả họ nội, họ ngoại đều được nhờ ơn mưa móc. Dù rằng, Đức Vua hơi có vẻ khó chịu, bởi ông anh rể này hành động rất lỗ lã, đôi khi vượt ra ngoài phép nước. Ví dụ, ông nhân danh là anh rể của Đại Vương tại triều đình để nhào vô can thiệp lu bu, toàn là chuyện áp phe nhằng nhịt do Ba Tàu chủ mưu. Quan đầu tỉnh, gốc người loắt choắt nên rất khôn ngoan, lại chuyên thờ chủ nghĩa "Giờ tuổi đầu? ta che vợ phía đó." Nên quan tự hiểu phân minh, là đã làm đầu Tỉnh, tại đất nhà vua, tuy là đất quê ngoại, song phải thuộc nằm lòng tất cả danh sách của họ hàng Đức Bà, kể cả thằng nhỏ, con sen xuất phát từ gia đình của Đức Bà mà ra, là phải dành vạn sự ưu tiên... Thế nhưng, càng ngày ông anh rể của triều đình càng vượt quá lẽ và càng ép quan đầu tỉnh hơi kỹ, đôi khi mất mặt, bầu của với nhân dân cả tỉnh. Quan đầu tỉnh bèn năn nỉ, i đi trình với đức vua, cái sự khó xử của mình, và xin cho đi tỉnh khác, bởi sớm muộn sẽ bị làm mất lòng ông anh rể của Vua. May thay, Vua vẫn biết quá rõ cái vụ hách nhằng, của người nhà, nên ra lệnh

cho đầu tỉnh rằng: "Anh cứ tin nơi tôi chuyện gì xin xỏ quá lỗ, cứ việc lờ đi. Tôi hiểu hết nỗi lòng anh".

Được Vua ban lệnh, quan đầu tỉnh liền cử thể thi hành chỉ thị của triều đình. Và, ngày mới đây, ông anh rể đòi quan tỉnh phải O.K một áp phe của ba tàu. Quan lờ đi, không giải quyết. Thế là, ông anh rể thứ tự nọ, đã triệu tập tất cả mấy chú ba tàu thân chủ của ông, rồi nói lớn rằng: "Các nị ngồi đây nghe qua chữ cha thằng đầu tỉnh cho nó biết tay qua". Nói là làm tót xuyt. Ông gọi tề lệ phen tới dinh đầu tỉnh rồi, hỏi: "Có phải đại tá tỉnh trưởng đây không?"

May quá, đầu giấy là bà tỉnh, chưa kịp đáp thì phía đằng này, ông đã hét vào máy phán rằng: "Đ. M. Thằng Đ. nhè. Mày không biết ông nội mày đây hả. Đứng khi tao có ngày mày bẽ mặt, đó nghe con". Bà Tỉnh bị nghe lời chửi bới dơ dáy quá, lịm người đi vì kinh ngạc, đành gác máy lại rồi khốc thút thít trong dăm phút.

Chuyện trên đây, được chính kẻ bị nghe lời chửi, kể lại với thân phụ mình chắc đáng tin cậy.

Xin đừng còng tay khi đã tới B. Tòa Quan Lớn

Thửa trước, hồi còn cụ Bện Lý, Lý Bình Huệ, tuy nghiêm khắc có tiếng nhưng, rất giàu lòng thương người. Thửa ấy, mỗi phạm nhân, bị bắt từ còng tay, thì họ chỉ bị còng tay, khi áp giải từ ty cảnh sát đến pháp đình. Rồi, ngồi chờ ở hành lang Tòa án, vẫn cứ còng dính vào nhau như đàn vịt... Và, khi được lần lượt gọi vào trình diện biên lý, hoặc dự thẩm, để lấy lời khai, thì phạm nhân được cởi còng, sau đó, 1 thầy Bận Dân, có chỗ lừa dân đi vài bước tới phòng quan thẩm phán. Ở hoàn cảnh đó, còn lâu mới ù té chạy thoát thân cho được. Giờ đây nhiều người bạn làm việc lâu năm ở tòa, cũng phải phân năn, là phạm nhân bị còng cả dăm dính chùm vào nhau, đưa tới trước mặt quý quan Tòa để thẩm vấn. Có người được miễn tố, mà vẫn bị còng, có kẻ được tự do tạm, cũng cứ còng như thường lệ.

Nghe nói, quý quan tòa vốn cầm tinh con cáy, và cũng nghe đâu, có vài tay tở du đấng đã lợi dụng sự yếu bóng vía của quý quan tòa, nên khi dẫn vào phòng lấy cung, mới đây có thằng bỏ mẹ nào đó, đã liều lĩnh phóng mình, phi thân qua cửa sổ chạy "ma ra tông" toan chuồn khỏi pháp luật, vì chúng không thích bị ai hỏi cung lời thôi, và càng không khoái bị đưa ra vành móng ngựa để bị mang án. Bởi cái bọn khốn kiếp này, rất hỗn láo, chúng cho rằng: chẳng có thằng đêch nào được quyền xử chúng, vì... cả nước này đêch có ai ra gì, chúng coi pháp lý như một trò hề hát bội. Do đó, chúng gặp dịp là chạy đua việt dã, cho thêm phần om xòm, và nhất là, có dịp là trả thù quý quan tòa, khi thấy bị cáo phi thân, bèn đi một phát tề cha nó cả ra quần ướt nhèm...

Và, thì ra thế đó, nên ngày nay hậu quả đổ vào đầu các phạm nhân, tất cả đều bị còng bằng thích, còng liên miên, từ bắt ra tòa còng xiết chặt. Từ hành lang của tòa, bước vài bước đến trước mặt quan tòa cũng vẫn phải đeo còng, đôi khi vì "kiếm ước", phải hà tiện công, nên 1 cái còng, còng dính kẻ này, khóa tay sát với người nọ. Thành ra đoàn tù lỏng thông thậm nảo, kéo lê nhau đi, bên tiếng còng loảng xoảng, nghe như tiếng còng để quốc thừa nào. Nay, kể nói ra mà chẳng ngượng mồm rằng: nước ta đang dân chủ tự do, và hiến pháp qui định rõ ràng nhân cách của người dân phải được triệt để tôn trọng, do đó tội Con Ong xin cúi đầu kính cần xin quý quan tòa, nhất là Ngài Biện Huỳnh khắc Dụng, được mô tả là rất có đư lòng bác ái, vị tha, xin hãy hủy bỏ cái lệnh còng trường kỳ, còng lu bù như đang áp dụng hàng ngày. Nhất là, nên tháo còng khi dẫn đến trình diện Quan Tòa.

Từ bắt đến tòa, O.K là phải còng. Song từ hành lang tòa đến quan tòa xin miễn cho. Ai đời, vào trước mặt Quan Tòa mà 2 tay vẫn bị còng, trông cảnh đó có vẻ thực dân đế quốc quá!

Mất hết phiếu Dân biểu Nho Táo, người tự nhận là "vua xuống giường" vừa tuyên bố: "Tại chung cư Nguyễn thiện Thuật, có 1.500 căn nhà nhưng chỉ có 1.000 căn nhà hợp pháp, còn 500 căn là do những người chiếm ngụ bất hợp pháp ở." Theo đb Nho táo, trong số những người bất hợp pháp này có một số "tai to mặt lớn" và quân nhân do đó nhà dân biểu sẽ mách với bộ Quốc Phòng về các cơ quan liên hệ. Ngoài ra, nhà dân biểu còn vận động với một số đồng bào khác ở chung cư Vĩnh Hội đứng lên tranh chấp với đồng bào ở chung cư NTT và có thể có một cuộc xuống đường của hai bên.

Người ta không hiểu tại sao bỗng nhiên ông Nho Táo lại muốn gây chuyện rắc rối như vậy. Chuyện đuổi nhà, đuổi cửa đi... phải là để, nhất là đối với một phần ba đồng bào tại chung cư NTT mà ông Nho táo cho là bất hợp pháp, cần phải đuổi. Số người này vào khoảng vài ngàn người và ông Nho táo vịn vào lý do nào bảo họ bất hợp pháp? Mà dù họ có bất hợp pháp đi chăng nữa, nhà nước cũng đã để họ ở đây từ 3,4 năm nay rồi, bây giờ đuổi thì họ biết đi đâu? Lại bảo có những tai to mặt lớn ở đây, thì thực vô lý vì chung cư thường là chỗ để những đồng bào lao động, công tư chức, quân nhân hạng bét trú ngụ. Còn những tai to mặt lớn, như "vua xuống giường" chẳng hạn đâu thêm ở chung cư! "Đức vua" mách bộ Quốc phòng về những quân nhân cư ngụ bất hợp pháp tại đây, tất nhiên họ cũng phải có lý do của họ. Mà tại sao "đức vua" lại thù ghét quân nhân như thế? Trước khi được làm dân biểu oai phong, giàu có,

ngài chẳng làm "chuần oái" ở mãi tận Pleiku sao? Ít ngày nữa, nếu chẳng may phải "đi đong" ngài không gặp họ nữa chăng?

Hồi xưa, người đắc cử tại quận 3 nhưng từ lâu cứ tri tại đây đã buồn phiền về người quá nhiều. Người chưa làm được gì cho họ cả. Mấy tháng trước người hứa làm một con đường cho đồng bào ở hẻm Lê Văn Duyệt nhưng người lại không chịu xuất tiền riêng ra mà bắt họ phải đóng mỗi gia đình mười xấp, cho đến bây giờ vẫn chưa có đường đi.

Thôi mà, xin "đức vua xuống giường" tha cho chúng em. Người vừa cưới vợ, tuy dấu diếm nhưng cũng là vui lắm. Người tha hồ mà "xuống giường" Từ khi ra dân biểu, người xây được mấy chiếc nhà lầu tậu được mấy chiếc xe đầu đi, xuất ngoại du hí vùng vit, nay lại có thêm một cô vợ mới. Như vậy là thành công quá rồi, tha hồ còm no bò cưỡi, xin người đừng hứa cưới và đừng đuổi nhà những tên nghèo đói phải ở chung cư nữa.

Ăn xác chết

Chuyện nghe rùng rợn như vậy nhưng mà có thật. Chuyện xảy ra tại một trung đoàn giới tuyến, nơi các chiến sĩ vừa hành quân từ Hạ Lào về. Trong cuộc hành quân này, một số chiến sĩ đã anh dũng hi sinh để bảo vệ miền Nam khỏi rơi vào tay cộng sản «chạm lăm vào cuối năm nay» như lời Huỳnh nghị sĩ tiết lộ.

Những chiến sĩ hy sinh nói trên, một số bị mất xác, một số còn xác nhưng lại bị ăn mất. Tuy bị ăn mất xác nhưng các chiến sĩ này vẫn còn sống, vẫn có tên trên giấy tờ vẫn lãnh lương như thường lệ. Nhưng có điều họ không đi lãnh mà do một vị đại xếp của họ lãnh dùm và tiêu dùm. Tính sơ sơ cũng là một món bạc vĩ đại lắm, và chiến sĩ của trung đoàn này được hy sinh cũng khá đông.

Tuy nhiên chiến sĩ chết trận vẫn đi lãnh lương cũng chưa phải là chuyện lạ. Chuyện lạ là các xác chết này sau khi lãnh lương xong lại... đào ngũ. Vị đại xếp của họ, sau khi cho họ sống đây đi lãnh lương và giữ dùm rồi, bèn cho họ vào thành phần "đào ngũ". Thế là chẳng biết mẹ đâu mà kiếm. Vị đại xếp vừa được ăn một mẻ xác chết no căng bụng lại vừa được tuyên dương công trạng đánh giặc hay, quân ta hy sinh ít, giữ vững được miền Nam này rồi.

Độc mã?

Chỉ tôi cho các xác chết tuy đã anh dũng hi sinh cho Tổ quốc rồi lại còn bị khép tội «đào ngũ» và hi sinh cho đại xếp nữa. Ngoài ra, cũng tôi cho cha mẹ, vợ con các chiến sĩ trên cho tới nay vẫn moi măt chờ trông mà chẳng thấy chồng con mình ở nơi mồ. Họ cũng chẳng biết kêu ai vì chồng con họ đã «đào ngũ» cả rồi.

Than ôi, đến như xác chết mà cũng còn bị ăn nữa thì còn biết nói sao đây? Mong nhà nghị sĩ Huỳnh văn Cao gây thông cảm dùm cho những người đã «đóng góp con em cho chế độ».

Nàng Kiều viết phóng sự kỳ thấy mờ!

Trên 1 tờ báo đối lập nhất nước. Nàng Kiều có viết 1 bài ghi rằng: «Phóng sự viết cho đồng bào đọc». Rõ thật ốm ở, viết báo không dành cho đồng bào đọc, thì định viết cho thằng Tây đen, thằng Mỹ đỏ, nó đọc hay sao? A, hay là Nàng Kiều còn nhiều khoản viết, như viết cho anh Châu đọc. Viết cho cụ Lương đọc về đêm. Và viết cho thầy Hộ Giác đọc những khi trần trọc.

Rồi, sau khi bị đọc mấy dòng viết cho đồng bào, tại này, bèn ngo coi thêm phần dưới, xem đồng bào được đọc cái chi chi? Thì ra, toàn là chuyện cũ rích từ thời Đút Nút nào đó? Rằng, ai giết Hà Thúc Nhơn, rằng, quân đội hôm nay thua nạp toàn là loại mắt «nhóp» và tai điếc. Rằng: Ông Giám sát đầu không ra oái đi. Chớ có ngồi làm cảnh. Và, Nàng Kiều còn mô tả thêm là: thời buổi này, bọn khỏe mạnh như voi thì được đi lính kiềng, ngồi «bu-rô», ngồi bàn viết... Lại làm cầm rồi, «bu-rô» không là bàn viết thì là cái cục gì? Xin em Kiều bốc nhằng vừa thôi. Đề thì giờ săn sóc anh Sác đi chớ... cô em!

VIÊN NGỌT DỄ UỐNG
CHỮA BỆNH NHIỄM TRÙNG

COTRACYN

- 2 TRỤY-SINH (antibiotiques)
- 3 KHÁNG-SINH (sulfamides)
- SINH-TỐ B12 (vitamine B12)

XIN NHỚ NHẬN HIỆU TRÁI TIM

PHÚ ĐỀ GIAO CHI

Annamta không có chủ quyền ?

Cả nước đều biết sự xích mích giữa ông Phó Râu của Annam Cộng hòa và nghị sĩ da đỏ Mac Govern đã trầm trọng ghê lắm. Chả thế mà trong một tích tắc không sao dẫn nổi cơn tức bực, ông Phó Râu đã phải thốt ra miệng là sẽ đá văng tên địch đê lão khoét xuống Thái Bình Dương nếu y lảng lảng đặt chân tới Giao Chi quốc.

Cục tự ái của Mac Govern có lẽ bị thương nặng sau quả hăm dọa này, hóa nên chàng nghị sĩ da đỏ đã phải vội vàng phân phó ông Phó Râu bằng một quả bom bựa: «Đáng lý tui chưa tính qua bên đó vội, nhưng bị giờ thì tui nhất định sẽ qua bên lập tức để coi người ta có dám đá tui xuống biển không ?»

Tạm dẹp vấn đề ai phải ai quấy ở đây, mà chỉ bàn đến khía cạnh chủ quyền của một quốc gia đang được mệnh danh là hoàn toàn độc lập, chúng ta sẽ thấy rằng câu đáp lễ của nghị sĩ da đỏ Mac Govern đã không coi chủ quyền của Annamta có qua một tí gờ ram nào. Bằng chứng ông Phó Râu dù sao cũng hiện là nhân vật số hai của Cộng hòa Annam, lời tuyên bố của ông Phó Râu (dù là lời tuyên bố trong một giây nóng giận) cũng hàm chứa ý nghĩa cấm cửa Mac Govern không được mò mẫm sang chơi nữa. Vậy mà Mac lại khăng khăng trả lời sẽ cứ qua, tựa hồ như Annam Cộng hòa đang là một tiểu bang của dân da đỏ vậy.

Nội một sự việc kể trên tưởng cũng đủ cho dân Giao Chi phải bật cười một cười rồi vậy!

Mét ké ông Phó Râu

Tuy nhiên sự đòi nhiều lúc éo le lắm cơ, nghị sĩ da đỏ Mac Govern dám qua chơi Annam thật sự nếu quả tình y muốn. Hóa nên nhóm Con Ong chưa chi đã lấy làm một sự lo ngại thay ông Phó Râu, không hiểu ông Phó Râu sẽ mần ăn cách nào đối với địch thủ? Vì nếu không «đá» thì mất mặt bầu của rầu tội, mà «đá» y thật thì cũng đâu phải chuyện dễ như đá banh, đá gà... Ấy là chưa kể đến những thủ tục ngoại giao vốn dĩ vô cùng lồi thối rắc rối

Suy tới tính lui rết, sau cùng nhóm Con Ong cảm thấy chỉ còn độc một chức sau đây là có thể giúp ông Phó qua khỏi thế kẹt: Chờ khi nào tên địch thủ da đỏ đáng ghét Mac Govern sắp cưỡi tàu bay đến phi trường Tân Sơn Nhất, ông Phó giả vờ trượt thang lầu khiến mất cả chân bị bong gân sai khớp phải chờ vô nhà thương bó bột. Thế là mọi chuyện êm đẹp, Cờ Huê địch thủ cũng đành thất vọng ra về... vì không được ăn đá.

Ông Tổng Ngốc sắp được tướng thưởng Babilac bội tinh

Ông Tổng Ngốc của nền kinh phong Giao Chi vừa ban hành thêm một mệnh lệnh vô cùng sáng suốt; Tất cả các loại sữa bột của Âu Châu và Nhật Bản chế tạo như Guigoz, Morinaga, Meijiv sẽ bị coi là xa xỉ phẩm cần phải tăng giá lên 43 phần trăm. Chỉ có sữa Mỹ sản xuất như Sma, Babilac, Similac v.v.. mới được coi là nhu yếu phẩm nên vẫn hân hạnh không bị tăng thêm một xu teng nào hết tội.

Kinh qua quyết định sáng suốt kể trên của ông Tổng Ngốc, nhóm Con Ong thấy rõ ông quả là người khôn học máu mồm chứ không hề ngốc như thiên hạ ưa đồ tiếng oan cho ông từ trước đến giờ. Vừa khôn lại vừa yêu nước... Mèo vô địch nữa nên ông Tổng mới dành mọi sự dễ dàng cho sữa Mèo độc chiếm thị trường Giao Chi nhằm mục đích khuyến khích con nít Giao Chi, chỉ nên dùng sữa Mèo sản xuất ở sau này chúng sẽ to con tốt củ in hệt dân da đỏ vậy mà.

Bởi vậy, ngay từ bây giờ đây, nhóm Con Ong có thể tiên đoán không lầm rằng trong tương lai sắp tới ông Tổng Ngốc cũng được tướng thưởng bội tinh Babilac cho coi.

Tương lai nhà hát Tây rất đáng khích lệ

Theo nguồn tin của đồng nghiệp STB, 1 nghị sĩ am tường các hoạt động chính trị đã tiết lộ có tới năm chục phần trăm nghị hân trên toàn quốc

sẽ dám đơn dự đua vô gánh cái lương miệt công trường Lam Sơn trong dịp tháng tám tới đây.

Tuy nhiên nhận xét của nhóm Con Ong lại khác, nhà nghị sĩ vô danh vừa kể thật ra rất dốt chữ không thể gọi là am tường sinh hoạt chính trị được. Con số 50 phần trăm nghị hân làm le nhào vô gánh hát chỉ có thể đúng trong thời gian trước vụ bạch phiến vàng thoi mà thôi. Còn bây giờ ít nhất cũng có tới chín chục phần trăm nghị hân nghị cục nuôi mộng đầu quân mần hề... xuyên qua phong trào sĩ nhệ kiến nghị gọi về hoàng cung mấy ngày gần đây thì đủ rõ.

Đảng nghị hân dám ăn đứt đảng cái bang phen này lắm Ạ. Hồng tin vài tháng nữa coi.

Oan ông đốc Đán

Bô lão Thái Lăng Nghiêm vừa nghiêm khắc báo động 6000 gia đình Việt kiều ở Cam bu chia hồi hương tại Củ Chi đang đi bạc đãi, chính quyền bỏ rơi khiến họ sống lây lất khổ sở, và hiện có nhiều trẻ em đã bỏ mạng vì thiếu thốn thuốc men vãn vãn...

Lời báo động trên khiến thiên hạ nghĩ ngay đến đốc tờ Phan Quang Đán, quốc vụ khanh đặc trách vấn đề hồi hương Việt kiều bên Cam bu chia. Ai cũng cho rằng trách nhiệm này đốc tờ Đán một mình gánh chịu, đốc tờ Đán đã bắt lực nếu không cũng lơ là nhiệm vụ mà bề trên đã trao phó.

Riêng nhóm Con Ong nghĩ khác. Nhóm Con Ong cực lực minh oan cho đốc tờ Phan Quang Đán. Nhất định đốc Đán không bắt lực cũng không lơ là nhiệm vụ chút sù nào hết trơn, sớ dĩ ông chưa lo đầy đủ cho Việt kiều hồi hương miệt Củ Chi được chính là do lỗi bọn Vi xi gây nên. Chính Con Ong đã loan trong một vài số trước, vì tội «pháo» bắt từ vào một buổi đại lễ có đốc Đán tham dự tại Long Khánh, nên đốc Đán mặc dầu đã chui xuống gầm khán đài nằm mọp nhưng vẫn bị ảnh hưởng làm một tim, xoa nắn cách nào cũng chưa hồi phục chăm phần chăm nên sức khỏe còn hơi yếu, việc gì cũng phải từ từ giải quyết... kéo bắt đắc kỳ từ sao? Khó thể.

Chỉ lớn gặp nhau

Sau ông Phó Râu Kẽm, lại đến lượt ông nghị Tôn Thất Đình lên tiếng kêu gọi những dân nhà giàu hãy bỏ nhà lầu, ô tô, ở lều gianh đi chân đất để cải tạo xã hội Annamta. Bọn C.O nhận thấy lời kêu gọi của ông Nghị Đình nếu sơn sơn thép vàng, treo ở những chỗ thơm tho thì coi được lắm. Còn đem ra để cho mọi người áp dụng thì chắc còn khuya. Thời buổi này đến cả Sĩ, Cò là những người coi các sự đời nhẹ như sợi lông nách mà còn khoái xẽ, khoái những tiện nghi, thì nói chi đến người đời.

Qua lời kêu gọi trên, bọn C.O nhận thấy ông nghị Đình có vẻ ăn ý với ông Phó Râu Kẽm kinh khủng. Tại sao hai ông không làm một phứa phát chán hết gia tài, rồi đèo nhau trên xe đạp mà ra tranh cử.

Vung vít

Sắp đến mùa bầu cử rõ khác, ngày nào bọn CO cũng thấy nhiều ông chính khách vì vút nhiều trò mới lạ cóc chịu được. Chẳng hạn như mới đây ông dân biểu Tôn thất Hiệu, một trong những người đoạt kỷ lục về ít nói và ít đi họp tại Viện Tai Tiếng, bỗng đứng cũng lên tiếng chửi rủa Viện Tai Tiếng là bản thiu, đẹp tiệm sớm ngày nào, hay ngày ấy.

Bọn Con Ong thấy rằng ông Hiệu bây giờ mới chửi Viện ta là hơi thừa, vì Viện ta đã tã ra từ khuya rồi. Phải chi cái hồi Viện Tai Tiếng tự ý tăng lương ông Dân biểu Hiệu vì vút ngay thì hay biết mấy. Tuy nhiên nếu quan niệm việc chửi bới Viện Tai Tiếng như một cách hốt phiếu, thì lúc này là lúc đang ăn khura. Ông Dân biểu nào định tái ứng cử, cứ việc chửi vung vít nữa đi. Không muộn đâu.

Nghề của chàng

Ông Chủ tịch Viện Tai Tiếng mới đây vừa tuyên bố rất ... hồi xuân rằng: Sợc ti dự luật hôn thú, kỳ lắm! Cứ giữ nguyên tình trạng giai thông cảm âm thầm có hay hơn không? Rõ là... ông chủ tịch Nguyễn

ĐA DANH cầm tròng

Bá Lương rõ khác! Ông khôn bỏ mẹ đấy. Nếu Viện Tai Tiếng thông qua dự luật hôn thú bậc nhì, thì nhiên con mẹ đi thứ hai nó sẽ được hợp thức hóa và sẽ có quyền «liên minh» với con mẹ đi thứ nhất, để kiểm soát chặt chẽ, gắt gao cái sự đi đứng, hợp hành của đảng phu quân, thì còn... thông cảm âm thầm cái khi mốc gì nữa. Đúng là nghề của chàng rõ khác!

Đàng dùi cui vươn lên

Ông Xếp Đàng Dùi Cui vừa quyết định cho thành lập một Văn Phòng Giao Tế nhằm mục đích giải quyết cấp thời những nguyện vọng của dân chúng và tạo sự liên lạc mật thiết trong tinh thần thông cảm với làng báo Annamta.

Bọn viết lách nham nhở C.O xin có lời bỗ thom ông Tướng Dùi Cui đấy. Tuy nhiên bọn C.O thấy cũng cần phải nhắc nhở ông là từ trước đến nay đã nhiều lần Nhà Nước vạch ra nhiều chương trình, kế hoạch rất xum xuê hấp dẫn. Tiếng trống ban đầu đánh rất hào hùng, nhưng rút cuộc lại quăng dùi phú lính. Bọn C.O mong rằng ông đừng rơi vào trường hợp nữa chừng xuân đó.

Rừng mờ

Một số đồng bào tại xã Tân sơn Hòa than phiền với bọn C.O về cái sự đứ đờn, rừng mờ của mấy em thư ký hành chánh tại đây. Theo chỗ đồng bào cho biết, mỗi lần đến văn phòng xã lo giấy tờ họ đều thấy các em tà tà ngồi nói chuyện ái tình lảm lảm, chuyện con bạn này sắp mặc áo cưới, con bạn kia sắp mặc áo dinh chiến. Nếu đồng bào có nhờ làm giấy tờ thì tức thời mặt mũi các em biến thành «cái hoa trâu đến tháng đẻ», và trả lời cộc lốc bằng cái câu bất di bất dịch: «Hết giờ rồi», hay: «Cứ chờ đấy»

C.O mong rằng ông chủ tịch hành chánh xã Tân sơn Hòa lưu ý dùm mấy... con rùa hành chánh này cho dân chúng nhờ. Cứ để nó bò lồm ngồm ngay giữa cửa quan, thì bỏ ai chịu nổi.

Các đồng rác Tổng Nha Công Vụ

Một thằng bạn của bọn C.O vừa gọi điện thoại đến cho biết: Các anh «ánh» ông Nguyễn xuân Liêm thật tội nghiệp cho ông ấy. Nếu các anh biết các đồng rác thối ở Tổng Nha Công Vụ và tình trạng bệ rạc của Nha này...trước ngày ông Liêm về nhận chức.

Trước đây, ở TNCV tình trạng thật là bết bát hồ sơ công chức gửi về bị chất đống, không ai ngó ngàng đến. Có một số công chức bỏ nhiệm sớ đi làm việc khác cả tuần mới có mặt 2,3 lần. Phông ốc thì dơ bẩn không thể tả được!

Trước ngày ông Liêm đến nhận chức, có trên 2800 hồ sơ công chức chờ thăng thưởng bị kẹt gần cả năm trời! Sự thất lạc hồ sơ là chuyện cơm bữa ở Tổng Nha Công Vụ.

Trên toàn quốc có 246 ngàn công chức đủ các cấp. Mỗi tuần Nha Công Vụ nhận được 5.942 hồ sơ ở các nơi gửi về. Nhưng các xếp ở đây chỉ giải quyết chiếu lệ là 1236 hồ sơ. Còn lại 4.706 hồ sơ được xếp xó.

Không thể để anh em công chức khổ sở vì chờ đợi trong thời buổi kiểm ước song hành này, ông Tân Tổng Giám Đốc đã sắp xếp lại trật tự, cũng vì sự sắp xếp quá thẳng tay này nên mới xảy ra sự tố cáo ông Liêm do một số người bắt mần gửi thư tới Con Ong.

Cáo lỗi

Vi lý do kỹ thuật nên trong mục Nói Láo Mà Chơi dưới tiêu đề *Được hi sinh thêm 4 năm nữa* đã in lộn tên ông Phác Chánh Hy thành Lý Thừa Văn. Bọn C.O mong... ông Phác Chánh Hy lấy tình đồng minh mà bỏ lỗi...mơ rất cho nhé!

Quản lý: HOANG THỊ QUÝ

In tại nhà in DÂN NGUYỄN
54 Võ Tánh Sài Gòn

Một số 20đ. Một tháng 80đ. Một năm 820đ.